

Den Europæiske Unions Tidende

C 313

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

56. årgang
26. oktober 2013

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	IV Oplysninger	

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2013/C 313/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 304 af 19.10.2013	1
Retten		
2013/C 313/02	Valg af præsident for Retten	2
2013/C 313/03	Valg af vice-præsident for Retten	2
2013/C 313/04	Valg af afdelingsformænd	2
2013/C 313/05	Dommernes fordeling mellem afdelingerne	2
2013/C 313/06	Kriterier for fordeling af sager til afdelingerne	4
2013/C 313/07	Plenum	4
2013/C 313/08	Sammensætning af den store afdeling	5
2013/C 313/09	Appelafdelingen	5

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 313/10	Udpegelse af den dommer, der afløser Rettens præsident som den dommer, der behandler sager om foreløbige forholdsregler	5
Retten for EU-Personalesager		
2013/C 313/11	Sammensætning af afdelingerne og tilknytning af dommerne til afdelingerne	6

V *Øvrige meddelelser*

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2013/C 313/12	Sag C-407/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 17. juli 2013 — Rotondo m.fl. mod Rete Ferroviaria Italiana	7
2013/C 313/13	Sag C-418/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte costituzionale (Italien) den 23. juli 2013 – Napolitano m.fl. mod Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca	7
2013/C 313/14	Sag C-420/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundespatentgericht (Tyskland) den 24. juli 2013 — Netto Marken Discount AG & Co. KG mod Deutsches Patent- und Markenamt	8
2013/C 313/15	Sag C-421/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundespatentgericht (Tyskland) den 24. juli 2013 — Apple Inc. mod Deutsches Patent- und Markenamt	8
2013/C 313/16	Sag C-428/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 26. juli 2013 — Ministero dell'Economia e delle Finanze e AAMS mod Yesmoke Tobacco	9
2013/C 313/17	Sag C-434/13 P: Appel iværksat den 1. august 2013 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 17. maj 2013 i sag T-146/09, Parker ITR Srl og Parker-Hannifin Corp mod Kommissionen	9
2013/C 313/18	Sag C-441/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Handelsgericht Wien (Østrig) den 5. august 2013 — Pez Hejduk mod EnergieAgentur.NRW GmbH	10
2013/C 313/19	Sag C-448/13 P: Appel iværksat den 7. august 2013 af Delphi Technologies, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 6. juni 2013 i sag T-515/11 — Delphi Technologies, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)	10
2013/C 313/20	Sag C-449/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af tribunal d'instance d'Orléans (Frankrig) den 12. august 2013 — CA Consumer Finance mod Ingrid Bakkaus m.fl.	11

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 313/21	Sag C-450/13 P: Appel iværksat den 12. august 2013 af Donaldson Filtration Deutschland GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 30. maj 2013 i sag T-396/11 — ultra air GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	12
2013/C 313/22	Sag C-454/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af tribunal de première instance de Bruxelles (Belgien) den 13. august 2013 — Belgacom SA mod Commune d'Etterbeek	13
2013/C 313/23	Sag C-466/13 P: Appel iværksat den 27. august 2013 af Repsol, SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 27. juni 2013 i sag T-89/12, Repsol YPF mod KHIM — Ajuntament de Roses (R)	13
2013/C 313/24	Sag C-496/13 P: Appel iværksat den 16. september 2013 af GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 3. juli 2013 i sag T-78/12, GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)	13
 Retten 		
2013/C 313/25	Sag T-73/08: Rettens dom af 13. september 2013 — Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung mod Kommissionen (Finansielt tilskud ydet inden for rammerne af Daphné II-programmet — fastsættelse af det endelige tilskud — debetnota — anfægtelig retsakt — begrundelsespligt — retfærdig rettergang — urigtigt skøn)	15
2013/C 313/26	Sag T-142/08: Rettens dom af 12. september 2013 — Italien mod Kommissionen (Sprogordninger — meddelelser om almindelige udvælgelsesprøver med henblik på ansættelse af administratorer og assistenter — fuldstændig offentliggørelse på tre officielle sprog — oplysninger vedrørende meddelelser om udvælgelsesprøver — offentliggørelse på alle de officielle sprog — prøvernes sprog — valg af det andet sprog blandt tre officielle sprog)	15
2013/C 313/27	Sag T-164/08: Rettens dom af 12. september 2013 — Italien mod Kommissionen (Sprogordning — meddelelse om en almindelig udvælgelsesprøve med henblik på ansættelse af læger — fuldstændig offentliggørelse på tre officielle sprog — oplysning vedrørende meddelelsen om almindelig udvælgelsesprøve — offentliggørelse på alle de officielle sprog — sprogtest — valg af det andet sprog blandt tre officielle sprog)	15
2013/C 313/28	Sag T-380/08: Rettens dom af 13. september 2013 — Nederlandene mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — anmodning om aktindsigt i visse fortrolige afsnit i Kommissionens endelige afgørelse i en kartelsag — afslag på aktindsigt — begrundelsespligt — forpligtelse til at foretage en konkret og individuel undersøgelse — undtagelse vedrørende beskyttelse af privatlivets fred og den enkeltes integritet — undtagelse vedrørende beskyttelse af en tredjeparts forretningsmæssige interesser — undtagelse om beskyttelsen af formålet med undersøgelser — tungtvejende offentlig interesse — loyalt samarbejde)	16
2013/C 313/29	Sag T-525/08: Rettens dom af 13. september 2013 — Poste Italiane mod Kommissionen (Statsstøtte — forrentning af midler fra løbende postkonti placeret hos det italienske finansministerium — beslutning, der erklærer støtten uforenelig med fællesmarkedet og kræver tilbagesøgning heraf — begrebet statsstøtte — fordel)	16

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 313/30	Sag T-536/08: Rettens dom af 13. september 2013 — Huvis mod Rådet (Dumping — import af korte syntetiske fibre af polyester med oprindelse i Republikken Korea — opretholdelse af antidumpingtold efter en delvis interimundersøgelse — annullationssøgsmål — umiddelbart og individuelt berørt — antagelse til realitetsbehandling — ligebehandling og ikke-forskelsbehandling — artikel 9, stk. 5, og artikel 21, stk. 1, i forordning (EF) nr. 384/96 (nu artikel 9, stk. 5, og artikel 21, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1225/2009)).....	17
2013/C 313/31	Sag T-537/08: Rettens dom af 13. september 2013 — Cixi Jiangnan Chemical Fiber m.fl. mod Rådet (Dumping — import af korte syntetiske fibre af polyester med oprindelse i Kina — opretholdelse af antidumpingtold efter en delvis interimundersøgelse — annullationssøgsmål — umiddelbart og individuelt berørt — formaliteten — ligebehandling og ikke-forskelsbehandling — artikel 9, stk. 5, og artikel 21, stk. 1, i forordning (EF) nr. 384/96 (nu artikel 9, stk. 5, og artikel 21, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1225/2009)).....	17
2013/C 313/32	Sag T-548/08: Rettens dom af 13. september 2013 — Total mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — markedet for stearin — markedet for råparaffin — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — fastsættelse af priser og opdeling af markeder — ret til forsvar — princippet om, at strafbare forhold og straffe skal have lovhjemmel — uskyldsformodning — tilregnelser af den ulovlige adfærd — et moderselskabs ansvar for sine datterselskabers overtrædelse af konkurrencereglerne — moderselskabets afgørende indflydelse — formodning herfor ved et ejerskab på 100 %)	18
2013/C 313/33	Sag T-566/08: Rettens dom af 13. september 2013 — Total Raffinage Marketing mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — markedet for stearin — markedet for råparaffin — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — prisfastsættelse og markedsopdeling — bevis for kartellets eksistens — begrebet samlet og vedvarende overtrædelse — overtrædelsens varighed — afbrydelse af overtrædelsen — 2006-retningslinjerne for beregningen af bøder — ligebehandling — uskyldsformodning — tilregnelser af den ulovlige adfærd — et moderselskabs ansvar for sine datterselskabers overtrædelse af konkurrencereglerne — moderselskabets afgørende indflydelse — formodning herfor ved et ejerskab på 100 % — proportionalitet — afrundingsmetode — fuld prøvelsesret)	18
2013/C 313/34	Sag T-126/09: Rettens dom af 12. september 2013 — Italien mod Kommissionen (Sprogordninger — meddelelser om almindelige udvælgelsesprøver med henblik på ansættelse af administratorer — fuldstændig offentliggørelse på tre officielle sprog — oplysninger vedrørende meddelelser om almindelige udvælgelsesprøver — offentliggørelse på alle de officielle sprog — prøvernes sprog — valg af det andet sprog blandt tre officielle sprog)	19
2013/C 313/35	Sag T-218/09: Rettens dom af 12. september 2013 — Italien mod Kommissionen (Sprogordning — meddelelser om almindelige udvælgelsesprøver med henblik på ansættelse af assistenter — prøvernes sprog — valg af det andet sprog blandt tre officielle sprog)	19
2013/C 313/36	Sag T-347/09: Rettens dom af 12. september 2013 — Tyskland mod Kommissionen (Statsstøtte — vederlagsfri overdragelse af visse arealer, som er omfattet af den nationale naturarv — foranstaltninger, der tilsigter at yde finansiel støtte til store miljøbeskyttelsesprojekter — afgørelse, hvorved støtten blev erklæret forenelig med fællesmarkedet — begrebet virksomhed — begrundelsespligt)	20

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 313/37	Sag T-320/10: Rettens dom af 13. september 2013 — Fürstlich Castell'sches Domänenamt mod KHIM — Castel Frères (CASTEL) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket CASTEL — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — formaliteten — absolut registreringshindring ikke påberåbt for appelkammeret — prøvelse ex officio af de faktiske omstændigheder — artikel 76, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009).....	20
2013/C 313/38	Sag T-551/10: Rettens dom af 13. september 2013 — Fri-El Acerra mod Kommissionen (Statsstøtte — tilskud til erhvervelse af et termoelektrisk kraftværk og til omdannelse af kraftværket til et biobrændselyret kraftværk — afgørelse, der fastslår, at støtten ikke er forenelig med det indre marked — tidsmæssig anvendelse af retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte — berettiget forventning — tilskyndelsesvirkning)	21
2013/C 313/39	Sag T-111/11: Rettens dom af 13. september 2013 — ClientEarth mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — undersøgelser modtaget af Kommissionen vedrørende gennemførelsen af miljødirektiver — delvist afslag på aktindsigt — undtagelse om beskyttelsen af formålet med inspektioner, undersøgelser og revision — konkret og individuel undersøgelse — forenelighed med Århuskonventionen — en mere tungtvejende offentlig interesse — følgerne af overskridelse af fristen for vedtagelse af en udtrykkelig afgørelse — rækkevidden af forpligtelsen til aktivt at formidle miljøoplysninger)	21
2013/C 313/40	Sag T-214/11: Rettens dom af 13. september 2013 — ClientEarth og PAN Europe mod EFSA (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — navne på de eksperter, der har afgivet bemærkninger til et udkast til vejledning om videnskabelig dokumentation, som skal vedlægges ansøgninger om markedsføringstilladelse til plantebeskyttelsesmidler og aktive stoffer, der er indeholdt i disse midler — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelse af privatlivets fred og den enkeltes integritet — beskyttelse af personoplysninger — forordning (EF) nr. 45/2001 — begrundelsespligt)	21
2013/C 313/41	Sag T-264/11 P: Rettens dom af 16. september 2013 — De Nicola mod EIB (Appel — personalesag — EIB's personale — vurdering — forfremmelse — bedømmelses- og forfremmelsesåret 2007 — appeludvalgets afgørelse — psykisk chikane — rimelig frist — påstand om annullation — erstatningspåstand)	22
2013/C 313/42	Sag T-331/11: Rettens dom af 12. september 2013 — Besselink mod Rådet (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — Udkast til Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at forhandle aftalen om Unionens tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder — undtagelse vedrørende beskyttelse af offentlighedens interesser med hensyn til internationale forbindelser — delvis aktindsigt — begrundelsespligt — begæring om foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse eller bevisoptagelse — afvisning)	22
2013/C 313/43	Sag T-380/11: Rettens dom af 12. september 2013 — Palirria Souliotis mod Kommissionen (Annullationssøgsmaal — den fælles toldtarif — tarifiering i den kombinerede nomenklatur — toldposition — regelfastsættende retsakt, der omfatter gennemførelsesforanstaltninger — afvisning)	23
2013/C 313/44	Sag T-383/11: Rettens dom af 13. september 2013 — Makhlof mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler og økonomiske ressourcer — restriktioner for indrejse i og transit gennem Den Europæiske Unions område — ret til forsvar — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn — grundlæggende rettigheder)	23

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 313/45	Sag T-418/11 P: Rettens dom af 16. september 2013 — De Nicola mod EIB (Appel — personalesag — EIB's personale — sygeforsikring- afvisning af at dække udgifter til lægebehandling — ansøgning om udpegning af en uafhængig læge — rimelig frist — afslag på en ansøgning om at indlede forligs-procedure — annullationspåstand — ansøgning om godtgørelse af lægeudgifter — litispændens)	23
2013/C 313/46	Sag T-457/11: Rettens dom af 12. september 2013 — Valeo Vision mod Kommissionen (Annullations-søgsmaal — den fælles toldtarif — tarifiering i den kombinerede nomenklatur — toldposition — ikke individuelt berørt — regelfastsættende retsakt, der omfatter gennemførelsesforanstaltninger — afvisning)	24
2013/C 313/47	Sag T-492/11: Rettens dom af 12. september 2013 — »Rauscher« Consumer Products mod KHIM (gengivelse af en tampon) (EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket der gengiver en tampon — absolut registreringshindring — manglende fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009).....	24
2013/C 313/48	Sag T-563/11: Rettens dom af 13. september 2013 — Anbouba mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler og økonomiske ressourcer — bevisbyrde — åbenbart urigtigt skøn — ret til forsvar — begrundelsespligt — udeblivelsessag — interventionsbegæring — uforment at træffe afgørelse)	24
2013/C 313/49	Sag T-592/11: Rettens dom af 13. september 2013 — Anbouba mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler og økonomiske ressourcer — uskyldsformodning — bevisbyrde — åbenbart urigtigt skøn — ret til forsvar — begrundelsespligt)	25
2013/C 313/50	Sag T-618/11 P: Rettens dom af 16. september 2013 — De Nicola mod EIB (Appel — personalesag — personale i EIB — bedømmelse — forfremmelse — bedømmelses- og forfremmelsesåret 2008 — appeludvalgets afgørelse — kontrollens rækkevidde — bedømmelsesrapport — ulovlighedsindsigelse — rimelig frist — påstand om annullation — påstand om erstatning — litispændens)	25
2013/C 313/51	Sag T-383/13: Sag anlagt den 17. juli 2013 — Chatzianagnostou mod Rådet m.fl.	26
2013/C 313/52	Sag T-386/13: Sag anlagt den 29. juli 2013 — Kédainiū rajono Okainiū ŽŪB m.fl. mod Rådet og Kommissionen	27
2013/C 313/53	Sag T-402/13: Sag anlagt den 31. juli 2013 — Orange mod Kommissionen	28
2013/C 313/54	Sag T-406/13: Sag anlagt den 29. juli 2013 — Gossio mod Rådet	28
2013/C 313/55	Sag T-416/13: Sag anlagt den 13. august 2013 — Stanleybet Malta og Stanley International Betting mod Kommissionen	29
2013/C 313/56	Sag T-427/13: Sag anlagt den 12. august 2013 — Gruppo Norton mod KHIM — Marín Nicolás (Gruppo Norton S.r.l.)	30

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2013/C 313/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 304 af 19.10.2013

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 298 af 12.10.2013

EUT C 291 af 5.10.2013

EUT C 284 af 28.9.2013

EUT C 274 af 21.9.2013

EUT C 260 af 7.9.2013

EUT C 252 af 31.8.2013

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

RETTE

Valg af præsident for Retten

(2013/C 313/02)

I henhold til procesreglementets artikel 7 har dommerne ved Retten den 16. september 2013 valgt dommer Marc Jaeger til præsident for Retten for perioden fra den 16. september 2013 til den 31. august 2016.

Valg af vice-præsident for Retten

(2013/C 313/03)

I henhold til artikel 9 i protokollen for statuten for Den Europæiske Unions Domstol sammenholdt med protokollens artikel 47, stk. 1, har dommerne ved Retten den 17. september 2013 valgt dommer Heikki Kanninen til vice-præsident for Retten for perioden fra den 17. september 2013 til den 31. august 2016.

Valg af afdelingsformænd

(2013/C 313/04)

Den 18. september 2013 har Retten i overensstemmelse med procesreglementets artikel 15 valgt M.E. Martins Ribeiro, S. Pappasavvas, M. Prek, A. Dittrich, S. Frimodt Nielsen, M. van der Woude, D. Gratsias og G. Berardis til formænd for de afdelinger, der sættes af fem dommere, og de afdelinger, der sættes af tre dommere, for perioden fra den 18. september 2013 til den 31. august 2016.

Dommernes fordeling mellem afdelingerne

(2013/C 313/05)

Den 17. september 2013 har Retten truffet bestemmelse om af sin midte at oprette ni afdelinger bestående af fem dommere og ni afdelinger bestående af tre dommere for perioden fra den 17. september 2013 til den 31. august 2016, og den 23. september 2013 har Retten besluttet at fordele dommerne mellem afdelingerne for perioden fra den 23. september 2013 til den 31. august 2016 som følger:

Første Udvidede Afdeling, som sættes af fem dommere:

Vice-præsident H. Kanninen og dommerne I. Pelikánová, K. Jürimäe, E. Buttigieg og S. Gervasoni

Første Afdeling, som sættes af tre dommere:

Vice-præsident H. Kanninen
dommer I. Pelikánová
dommer E. Buttigieg

Anden Udvidede Afdeling, som sættes af fem dommere:

Afdelingsformand M.E. Martins Ribeiro og dommerne N.J. Forwood, K. Jürimäe, E. Bieliūnas og S. Gervasoni

Anden Afdeling, som sættes af tre dommere:

Afdelingsformand M.E. Martins Ribeiro

dommer K. Jürimäe

dommer S. Gervasoni

Tredje Udvidede Afdeling, der sættes af fem dommere:

Afdelingsformand S. Papasavvas og dommerne N.J. Forwood, I. Labucka, E. Bieliūnas og V. Kreuschitz

Tredje Afdeling, der sættes af tre dommere:

Afdelingsformand S. Papasavvas

dommer N.J. Forwood

dommer E. Bieliūnas

Fjerde Udvidede Afdeling, der sættes af fem dommere:

Afdelingsformand M. Prek og dommerne I. Labucka, J. Schwarcz, V. Tomljenović og V. Kreuschitz

Fjerde Afdeling, der sættes af tre dommere:

Afdelingsformand M. Prek

dommer I. Labucka

dommer V. Kreuschitz

Femte Udvidede Afdeling, der sættes af fem dommere:

Afdelingsformand A. Dittrich og dommerne F. Dehousse, J. Schwarcz, V. Tomljenović og A.M. Collins

Femte Afdeling, der sættes af tre dommere:

Afdelingsformand A. Dittrich

dommer J. Schwarcz

dommer V. Tomljenović

Sjette Udvidede Afdeling, der sættes af fem dommere:

Afdelingsformand S. Frimodt Nielsen og dommerne F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białocka, A.M. Collins og I. Ulloa Rubio

Sjette Afdeling, der sættes af tre dommere:

Afdelingsformand S. Frimodt Nielsen

dommer F. Dehousse

dommer A.M. Collins

Syvende Udvidede Afdeling, der sættes af fem dommere:

Afdelingsformand M. van der Woude og dommerne I. Wiszniewska-Białocka, M. Kancheva, C. Wetter og I. Ulloa Rubio

Syvende Afdeling, der sættes af tre dommere:

Afdelingsformand M. van der Woude

dommer I. Wiszniewska-Białocka

dommer I. Ulloa Rubio

Ottende Udvidede Afdeling, der sættes af fem dommere:

Afdelingsformand D. Gratsias og dommerne O. Czúcz, A. Popescu, M. Kancheva og C. Wetter

Ottende Afdeling, der sættes af tre dommere:

Afdelingsformand D. Gratsias

dommer M. Kancheva

dommer C. Wetter, dommer

Niende Udvidede Afdeling, der sættes af fem dommere:

Afdelingsformand G. Berardis og dommerne O. Czúcz, I. Pelikánová, A. Popescu og E. Buttigieg

Niende Afdeling, der sættes af tre dommere:

Afdelingsformand G. Berardis
dommer O. Czúcz
dommer A. Popescu

Kriterier for fordeling af sager til afdelingerne

(2013/C 313/06)

Retten har den 23. september 2013 i henhold til procesreglementets artikel 12 fastsat følgende retningslinjer for sagernes fordeling mellem afdelingerne for perioden fra den 23. september 2013 til den 31. august 2016:

1. Appeller, der iværksættes mod afgørelser fra Personaleretten, skal, så snart appelskriftet er indleveret, tildeles appelafdelingen, dog med forbehold af en eventuel senere beslutning i medfør af procesreglementets artikel 14 og 51.
2. Andre sager end de i stk. 1 omhandlede fordeles umiddelbart efter indleveringen af stævningen til afdelinger bestående af tre dommere, dog med forbehold af en eventuel senere beslutning i medfør af procesreglementets artikel 14 og 51.

De i dette stykke omhandlede sager fordeles mellem afdelingerne efter tur i den rækkefølge, hvori de registreres på Justitskontoret, særskilt for:

- sager vedrørende konkurrencereglerne for virksomheder, reglerne om statsstøtte og reglerne vedrørende handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger
- de i procesreglementets artikel 130, stk. 1, omhandlede sager om intellektuel ejendomsret
- alle andre sager.

Retten præsident kan fravige rækkefølgen under hensyntagen til sammenhængen mellem visse sager eller med henblik på at sikre en ligelig fordeling af arbejdsbyrden.

Plenum

(2013/C 313/07)

Retten har den 23. september 2013 i medfør af procesreglementets artikel 32, stk. 1, andet afsnit, besluttet – for de tilfælde, hvor Rettens plenum, efter at der i medfør af procesreglementets artikel 17 er udpeget en generaladvokat, består af et lige antal dommere – at den forud fastlagte rækkefølge skal være gældende i den periode på tre år, for hvilken formændene for afdelinger sammensat af fem dommere er valgt, og at rækkefølgen, ud fra hvilken Rettens præsident udpeger den dommer, der ikke deltager i sagens påkendelse, skal være den omvendte af dommernes rangfølge efter deres anciennitet i embedet, jf. procesreglementets artikel 6, medmindre den således udpegede dommer er den refererende dommer. I så fald udpeges den dommer, der er placeret umiddelbart over ham i rangfølgen.

Sammensætning af den store afdeling

(2013/C 313/08)

Retten har den 23. september 2013 besluttet, at for perioden fra den 23. september 2013 til den 31. august 2016 er de tretten dommere, som den store afdeling er sammensat af i medfør af procesreglementets artikel 10, stk. 1, Rettens præsident, vice-præsidenten, afdelingsformændene for de otte afdelinger, der ikke behandler sagen, og de dommere i den udvidede afdeling, som skulle have truffet afgørelse i sagen, hvis denne var blevet fordelt til en afdeling bestående af fem dommere.

Appelafdelingen

(2013/C 313/09)

Den 23. september 2013 har Retten besluttet, at appelafdelingen for perioden fra den 23. september 2013 til den 31. august 2016 sættes af Rettens præsident og efter en rotationsordning af to afdelingsformænd eller, når vice-præsidenten deltager, af vice-præsidenten og en afdelingsformand.

De dommere, der sammen med afdelingsformanden udgør et udvidet dommerkollegium på fem dommere, er de tre dommere i det dommerkollegium, for hvilket sagen oprindeligt er indbragt, og efter en rotationsordning to afdelingsformænd eller, når vice-præsidenten deltager, af vice-præsidenten og en afdelingsformand.

Udpegelse af den dommer, der afløser Rettens præsident som den dommer, der behandler sager om foreløbige forholdsregler

(2013/C 313/10)

Retten har den 23. september 2013 i medfør af procesreglementets artikel 106 besluttet at udpege dommer N.J. Forwood til at erstatte Rettens præsident i sager om foreløbige forholdsregler, i tilfælde af, at præsidenten er fraværende eller har forfald, for perioden fra den 23. september 2013 til den 31. august 2016.

RETTEEN FOR EU-PERSONALESAGER

Sammensætning af afdelingerne og tilknytning af dommerne til afdelingerne

(2013/C 313/11)

Personaleretten har ved afgørelse af 30. november 2005 ⁽¹⁾ besluttet at sætte Retten i tre afdelinger og i plenum. Personaleretten har ved afgørelse af 8. oktober 2013 for perioden fra den 8. oktober 2013 til den 30. september 2014, og tilknyttet dommerne til følgende afdelinger:

1. Afdeling

H. KREPPPEL, afdelingsformand,
E. PERILLO og R. BARENTS, dommere,

2. Afdeling

I. ROFES I PUJOL, afdelingsformand,
K. BRADLEY og J. SVENNINGSEN, dommere,

3. Afdeling, der sættes af tre dommere

S. VAN RAEPENBUSCH, afdelingsformand,
E. PERILLO, R. BARENTS, K. BRADLEY og J. SVENNINGSEN, dommere.

Sidstnævnte afdeling sættes af præsidenten og skiftevis enten dommerne E. Perillo og J. Svenningsen, eller dommerne R. Barents og K. Bradley, medmindre andet tilsiges af forbindelser mellem sagerne.

⁽¹⁾ EUT 2005 C 322, s. 16.

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 17. juli 2013 — Rotondo m.fl. mod Rete Ferroviaria Italiana

(Sag C-407/13)

(2013/C 313/12)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Francesco Rotondo m.fl.

Sagsøgt: Rete Ferroviaria Italiana SpA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder bestemmelserne i den rammeaftale vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er gennemført ved direktiv 1999/70/EF⁽¹⁾, anvendelse på arbejde inden for søfart, og omfatter særligt § 2, stk. 1, også personer med tidsbegrænset ansættelse, som er ansat på færger med daglige sejladser?
- 2) Er den rammeaftale, der er gennemført ved direktiv 1999/70/EF, særligt § 3, stk. 1, til hinder for national lovgivning (artikel 332 i Codice della navigazione), som fastsætter, at der angives en »varighed« af kontrakten og ikke et »tidspunkt« for dennes »udløb«, og er det foreneligt med direktivet at fastsætte kontraktens varighed ved angivelse af en tidsbegrænsning, hvis eksistens er bestemt (»maksimalt 78 dage«), men hvis udløbstidspunkt er ubestemt?
- 3) Er den rammeaftale, der er gennemført ved direktiv 1999/70/EF, særligt § 3, stk. 1, til hinder for national lovgivning (artikel 325, 326 og 332 i Codice della navigazione), hvorefter de objektive forhold, der begrunder indgåelsen af den tidsbegrænsede kontrakt, blot udgøres af en angivelse af den eller de sejladser, som skal foretages,

således at kontraktens genstand (arbejdsydelsen) i det væsentlige er sammenfaldende med dens årsag (begrundelsen for indgåelsen af en tidsbegrænset kontrakt)?

- 4) Er den rammeaftale, der er gennemført ved direktivet, til hinder for national lovgivning (i det foreliggende tilfælde bestemmelserne i Codice della navigazione), som i tilfælde af anvendelse af flere på hinanden følgende kontrakter (som kan udgøre misbrug i henhold til § 5) udelukker, at disse kan konverteres til tidsbegrænsede ansættelsesforhold (hvilket i henhold til artikel 326 i Codice della navigazione alene er muligt, hvis den forhyrede arbejder i en sammenhængende periode på mere end et år, og hvis der ikke går mere end 60 dage mellem udløbet af en kontrakt og indgåelsen af den efterfølgende kontrakt)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte costituzionale (Italien) den 23. juli 2013 — Napolitano m.fl. mod Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

(Sag C-418/13)

(2013/C 313/13)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte costituzionale

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Carla Napolitano, Salvatore Perrella, Gaetano Romano, Donatella Cittadino og Gemma Zangari

Sagsøgt: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal § 5, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP og indeholdt i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999⁽¹⁾, fortolkes således, at den er til hinder for anvendelsen af artikel 4, stk. 1, in fine, og artikel 4, stk. 11, i legge 3 maggio 1999, n. 124 (Disposizioni urgenti in materia di personale scolastico) (lov nr. 124 af 3.5.1999 om hastebestemmelser for ansatte ved skolerne) – hvorefter årsvikarer ansættes i stillinger, »der reelt er ledige og disponible pr. 31. december«, og hvori det er bestemt, at stillingerne besættes med årsvikarer, »indtil udvælgelsesprocedurerne i forbindelse med ansættelse af fast undervisningspersonale er afsluttet« – idet denne bestemmelse tillader, at der indgås tidsbegrænsede kontrakter, uden at der angives en fast tidsplan for, hvornår udvælgelsesprøverne skal være afsluttet, og uden at omhandle retten til erstatning?
- 2) Kan kravene om, at det italienske skolesystem tilrettelægges på den ovenfor beskrevne måde, anses for objektive omstændigheder som omhandlet i § 5, stk. 1, i direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999, som medfører, at en lovgivning som den italienske, der ved ansættelse af vikarer på skoler ikke omhandler retten til erstatning, er forenelig med EU-retten?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, EFT L 175, s. 43.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundespatentgericht (Tyskland) den 24. juli 2013 — Netto Marken Discount AG & Co. KG mod Deutsches Patent- und Markenamt

(Sag C-420/13)

(2013/C 313/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundespatentgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Netto Marken Discount AG & Co. KG

Sagsøgt: Deutsches Patent- und Markenamt

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal direktivets⁽¹⁾ artikel 2 fortolkes således, at der med begrebet en tjenesteydelse i bestemmelsens forstand også skal forstås detailhandel med tjenesteydelser?

- 2) Såfremt spørgsmål 1) besvares bekræftende:

Skal direktivets artikel 2 fortolkes således, at tjenesteydelser, der udbydes af detailhandleren, indholdsmæssigt skal konkretiseres i lige så høj grad som de varer, detailhandleren sælger?

- a) Er tjenesteydelserne tilstrækkeligt konkretiseret, såfremt følgende er anført
- aa) alene tjenesteydelsesområdet generelt eller generelle angivelser
- bb) alene klasse(r) eller
- cc) hver enkelt konkret tjenesteydelse?
- b) Skal disse oplysninger da lægge fast på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen, eller er der ved angivelse af generelle angivelser eller klasser mulighed for at udskifte eller supplere?

- 3) Såfremt spørgsmål 1) besvares bekræftende:

Skal direktivets artikel 2 fortolkes således, at beskyttelsesområdet for varemærker for detailhandelsvirksomheders tjenesteydelser er udvidet til også at omfatte tjenesteydelser, som detailhandleren selv udfører?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22.10.2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT L 299, s. 25)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundespatentgericht (Tyskland) den 24. juli 2013 — Apple Inc. mod Deutsches Patent- und Markenamt

(Sag C-421/13)

(2013/C 313/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundespatentgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Apple Inc.

Sagsøgt: Deutsches Patent- und Markenamt

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal direktivets⁽¹⁾ artikel 2 fortolkes således, at muligheden for beskyttelse af »en vares emballage« også omfatter en emballage, hvori der er inkorporeret en tjenesteydelse?

- 2) Skal direktivets artikel 2 og artikel 3, stk. 1, fortolkes således, at et tegn, der gengiver en emballage, hvori der er inkorporeret en tjenesteydelse, kan registreres som varemærke?
- 3) Skal direktivets artikel 2 fortolkes således, at kravet om at der skal kunne foretages en grafisk gengivelse, er opfyldt alene ved en tegning, eller med supplementer såsom en beskrivelse af emballagen eller absolutte størrelsesangivelser i metermål eller relative størrelsesangivelser med proportionsangivelser?
- 4) Skal direktivets artikel 2 fortolkes således, at beskyttelsesområdet for varemærker for detailhandelsvirksomheders tjenesteydelser er udvidet til også at omfatte varer, som detailhandleren selv har produceret?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22.10.2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT L 299, s. 25).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 26. juli 2013 — Ministero dell'Economia e delle Finanze e AAMS mod Yesmoke Tobacco

(Sag C-428/13)

(2013/C 313/16)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS)

Sagsøgt: Yesmoke Tobacco SpA

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 8, stk. 2, i direktiv 95/59/EF (¹) og artikel 7, stk. 2, i direktiv 2011/64/EU (²) — for så vidt som det heri fastsættes, at afgiftssatsen for den proportionelle punktafgift, henholdsvis værdiafgiften, ligesom beløbet for den specifikke forbrugsafgift skal (...) »være de(n) samme for alle cigaretter« — til hinder for en national lovbestemmelse, såsom artikel 39g, stk. 4, i lovdekret nr. 504 af 26. oktober 1995 (som ændret ved artikel 55, stk. 2a, litra c), i lovdekret nr. 78 af 31.5.2010,

efter ændring nu lov nr. 122 af 30.7.2010), der bestemmer, at den skyldige punktafgift på cigaretter med en lavere detail-salgpris end cigaretter i den mest efterspurgte prisgruppe beløber sig til 115 % af grundbeløbet, hvilket indebærer, at der fastsættes en særlig minimumspunktafgift for cigaretter med en lavere salgpris og ikke et minimumsbeløb for punktafgiften, som finder anvendelse på samtlige prisgrupper af cigaretter, således som det er muligt i henhold til artikel 16, stk. 7, i direktiv 95/59/EF og artikel 14, stk. 2, i direktiv 2011/64/EU?

(¹) Rådets direktiv 95/59/EF af 27.11.1995 om forbrugsbeskatning af forarbejdet tobak bortset fra omsætningsafgift (EFT L 291, s. 40).

(²) Rådets direktiv 2011/64/EU af 21.6.2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak (EUT L 176, s. 24).

Appel iværksat den 1. august 2013 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 17. maj 2013 i sag T-146/09, Parker ITR Srl og Parker-Hannifin Corp mod Kommissionen

(Sag C-434/13 P)

(2013/C 313/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved S. Noë, V. Bottka og R. Sauer, som befuldmægtigede)

De andre parter i appellsagen: Parker ITR Srl og Parker-Hannifin Corp

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom ophæves for så vidt som den annullerer beslutningen og tilpasser bøden.

— Kommissionen frifindes i det hele.

— Sagsøgerne ved Retten tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger og omkostningerne ved første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Kommissionen har fremsat to appellanbringender og har påstået, at dommen delvist ophæves for så vidt som Retten har annulleret beslutning COMP/39.406 — Marine Hoses og nedsat bøden.

Med det første appelanbringende gøres det gældende, at Retten har foretaget urigtig rets anvendelse ved at se bort fra eller foretage urigtig anvendelse af retspraksis om dels økonomisk efterfølgelse inden for koncernen, dels om ansvarsoverførsel mellem efterfølgende virksomheder. Retten har ved at behandle overførelsen af aktiver fra ITR til Parker ITR (dengang ITR Rubber) (inden for Saiag-koncernen) og den efterfølgende aktiehandel samlet (overførsel af aktierne i Parker ITR fra Saiag til Parker-Hannifin) urigtigt antaget, at der er foretaget en *overførsel internt i koncernen af den forretning, der har begået overtrædelsen*, fra Saiag til Parker-Hannifin. Retten har handlet urigtigt ved udelukkende at vurdere den økonomiske kontinuitet som en mulig ansvarsoverførsel mellem de uafhængige virksomheder, Saiag og Parker-Hannifin, fordi det har set bort fra den allerede udførte økonomiske efterfølgelse inden for koncernen for Parker-ITR. Dommen er herved støttet på subjektive hensigter, nemlig at integrationen af forretningen for pumpe-slanger til brug på havet i Parker ITR var en del af et formål bestående i at sælge dette datterselskabs aktier til tredjemand. Imidlertid er sådanne hensigter hos parterne ikke en hindring for at anvende retspraksis om økonomisk efterfølgelse inden for koncerner (sag C-204/00 P, Aalborg, sag C-280/06, ETI, sag C-511/11 P, Versalis, sag T-43/02, Jungbunzlauer, samt sag T-405/06 og forenede sager C-201/09 P og C-216/09 P, ArcelorMittal), hvorefter en økonomisk efterfølgelse sker ved en *overførsel i koncernen*, for så vidt der er »strukturelle forbindelser« mellem overdrageren (her Saiag/ITR) og den modtagende enhed (her Parker ITR). Endvidere er der en retlig forskel mellem en værdisoverførsel og en overførsel af en juridisk person. I sidstnævnte tilfælde bærer den overførte enhed sit eget ansvar for overtrædelser inden overførslen, og det kan omfatte ansvar som økonomisk efterfølger for aktiver, der er overført til enheden, da den stadig var en del af den virksomhed, der har begået overtrædelsen. Det forhold, at andre juridiske enheder i foretagendet ligeledes kan holdes ansvarlige (selv om de i dette tilfælde ikke pålægges en bøde) er ikke en gyldig grund til at udelukke at holde det overførte datterselskab Parker ITR ansvarlig som økonomisk efterfølger.

Med det andet appelanbringende gøres det gældende, at Retten som led i sin fulde prøvelsesret har handlet *ultra petita* og ulovligt har nedsat bødeforhøjelsen for varigheden svarende til 100 000 EUR for moderselskabet Parker-Hannifin (eller Parker ITR). Mens Parker-Hannifin fik medhold i dets anfægtelse af den skærpende omstændighed for rollen som leder, for hvilket Retten tilpassede bøden, giver det ikke Retten mulighed for at ændre andre dele af bøden (her varighedsfaktoren), som sagsøgeren ikke havde anfægtet, selv om den udøver sin fulde prøvelsesret.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Handelsgericht Wien (Østrig) den 5. august 2013 — Pez Hejduk mod EnergieAgentur.NRW GmbH

(Sag C-441/13)

(2013/C 313/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Handelsgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pez Hejduk

Sagsøgt: EnergieAgentur.NRW GmbH

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 5, nr. 3), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (⁽¹⁾) fortolkes således, at der i en retstvist om krænkelse af ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder, der er sket ved, at et fotografi er blevet gjort tilgængeligt på et websted, der drives fra et topdomæne i en anden medlemsstat end den, hvor rettighedshaveren har sin bopæl, kun er kompetence

— i den medlemsstat, hvor den påståede overtræder har bopæl, og

— i den eller de medlemsstater, hvortil webstedets indhold er rettet?

(⁽¹⁾) EFT L 12, s. 1.

Appel iværksat den 7. august 2013 af Delphi Technologies, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 6. juni 2013 i sag T-515/11 — Delphi Technologies, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-448/13 P)

(2013/C 313/19)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Delphi Technologies, Inc. (ved Rechtsanwältin C. Albrecht og J. Heumann)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af tribunal d'instance d'Orléans (Frankrig) den 12. august 2013 — CA Consumer Finance mod Ingrid Bakkaus m.fl.

(Sag C-449/13)

(2013/C 313/20)

Processprog: fransk

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom af 6. juni 2013 i sag T-515/11 ophæves, den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den meddelte afslag på appellants klage over undersøgerens afgørelse af 25. august 2010, og Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Den forelæggende ret

Tribunal d'instance d'Orléans

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen er iværksat til prøvelse af dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Sjette Afdeling) i sag T-515/11, hvorved Harmoniseringskontoret blev frifundet i et annullationssøgsmaal til prøvelse af afgørelse truffet af Andet Appellationskammer om stadfæstelse af afslaget på ansøgningen om registrering som EF-varemærke af »INNOVATION FOR THE REAL WORLD«.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CA Consumer Finance

Sagsøgt: Ingrid Bakkaus, Charline Bonato, født Savary, og Florian Bonato

- 1) Retten tilsidesatte artikel 7, stk. 1, litra b), i varemærkeforordningen⁽¹⁾, idet den ikke foretog en korrekt fastlæggelse af den relevante kundekreds og dens opmærksomhedsniveau. Varerne er udelukkende rettet mod fagkyndige personer, der udviser en høj grad af opmærksomhed i forhold til salgsfremmende slogans.
- 2) Retten tilsidesatte endvidere artikel 7, stk. 1, litra b), i varemærkeforordningen, idet den anvendte en for streng test ved bedømmelsen af, hvorvidt det ansøgte varemærke har fornødent særpræg. Navnlige misforstod Retten de retningslinjer, der følger af nyere retspraksis, herunder særligt sag C-398/08 P, Audi mod KHIM.
- 3) For det tredje har Retten tilsidesat ligebehandlingsprincippet og princippet om god forvaltningsskik, der er grundlæggende principper i EU-administrationen. Den omstændighed, at Harmoniseringskontoret tidligere har registreret slogans med en identisk struktur, der indeholder ordet »INNOVATION«, burde have været taget i betragtning, selv om disse tidligere afgørelser ikke har bindende virkning.

Sagsøgeren gør gældende, at den anfægtede afgørelse derfor skal annulleres og at det fastslås, at sloganet »INNOVATION FOR THE REAL WORLD« har et iboende fornødent særpræg.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler⁽¹⁾ fortolkes således, at det påhviler kreditgiver at føre bevis for en korrekt og fuldstændig opfyldelse af de forpligtelser, der er pålagt denne i forbindelse med udarbejdelsen og opfyldelsen af en kreditaftale, som følger af den nationale lovgivning, der gennemfører direktivet?
- 2) Er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler til hinder for, at en kreditgiver kan bevise at have opfyldt de forpligtelser, der påhviler denne, korrekt og fuldstændigt, udelukkende ved hjælp af en standardklausul i kreditaftalen, der vedrører forbrugerens anerkendelse af kreditgiverens opfyldelse af sine forpligtelser, uden støtte i dokumenter, der er udfærdiget af kreditgiveren og udleveret til låntageren?
- 3) Skal artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler fortolkes således, at den er til hinder for, at en efterprøvning af forbrugerens kreditværdighed foretages alene på grundlag af oplysninger fra forbrugerens, uden en effektiv kontrol af disse oplysninger ved hjælp af andre forhold?
- 4) — Skal artikel 5, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler fortolkes således, at kreditgiveren ikke kan have givet forbrugerens en fyldestgørende forklaring, såfremt kreditgiveren ikke forudgående har efterprøvet forbrugerens økonomiske situation og behov?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

— Skal artikel 5, stk. 6, i direktiv 2008/48 fortolkes således, at den er til hinder for, at fyldestgørende forklaringer til forbrugeren kun fremgår af kontraktoplysninger i kreditaftalen, uden at der udfærdiges et specifikt dokument?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23.4.2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT L 133, s. 66).

Appel iværksat den 12. august 2013 af Donaldson Filtration Deutschland GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 30. maj 2013 i sag T-396/11 — ultra air GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-450/13 P)

(2013/C 313/21)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Donaldson Filtration Deutschland GmbH (ved rechtsanwältinnen N. Siebertz, M. Teworte-Vey og A. Renvert)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og ultra air GmbH

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom (Anden Afdeling) af 30. maj 2013 i sag T-396/11 ophæves, og følgelig forkastes ultra air GmbH's søgsmål med påstand om annullation af afgørelse af 18. maj 2011 truffet af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (sag R 374/2010-4).

— ultra air GmbH tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen iværksat til prøvelse af Rettens afgørelse følgende i det væsentlige gjort gældende:

1) Der er ikke foretaget en vurdering af indsigelsen om misbrug af rettigheder som generelt juridisk begreb.

Retten har i den appellerede dom begået en retlig fejl, idet den ikke — i strid med Domstolens retspraksis — har taget hensyn til den omstændighed, at det generelle juridiske begreb vedrørende indsigelsen om misbrug af rettigheder, der tillader og forudsætter en vurdering af omstændighederne i det foreliggende tilfælde, ligeledes skal overholdes i Fællesskabets varemærkeret. Retten har tværtimod begrænset sig til at fastslå, at proceduren i henhold til bestemmelserne i artikel 52, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 56,

stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009 (¹) om EF-varemærker er udtryk for *actio popularis*, og den har derfor ikke foretaget en vurdering af de særlige omstændigheder i det foreliggende tilfælde.

Retten har i denne forbindelse set bort fra den omstændighed, at selv om lovgiver har udformet proceduren om et varemærkes ugyldighed i henhold til artikel 56, stk. 1, i forordning nr. 207/2009 som *actio popularis*, forhindrer dette imidlertid ikke en hensyntagen til indsigelsen om misbrug af rettigheder som et generelt juridisk gældende begreb, der også skal overholdes i Fællesskabsretten.

Den omstændighed, at utilbørlige begæring er udelukket, indebærer således ikke, at der indføres en forpligtelse til at godtgøre en søgsmålsinteresse hos den person, der har fremsat begæringen om ugyldighed, og medfører derfor ikke, at handleevnen er begrænset af vedtagelsen af visse yderligere betingelser. Den omstændighed, at lovgiver har udformet proceduren om et varemærkes ugyldighed i form af en procedure efter anmodning, og det netop ikke er muligt at *ex officio* annullere et registreret varemærke, taler desuden for relevansen af indsigelsen om misbrug af rettigheder i henhold til artikel 56, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009.

2) Der er ikke foretaget en vurdering af de konkrete omstændigheder i det foreliggende tilfælde.

For så vidt som Retten har afvist over for sagsøgeren at tage hensyn til indsigelsen om misbrug af rettigheder som generelt gældende begreb, har den ikke undersøgt de særlige omstændigheder i det foreliggende tilfælde, som ifølge begæringen om ugyldighed af varemærket »ultrafilter international«, CTM 001121839, der er indgivet af ultra air GmbH, forekommer at indebære misbrug.

Indgiveren af ugyldighedsbegæringen har ved sin egen brug af det anfægtede varemærke således til hensigt at anvende omdømmet af det varemærke, denne anfægter, ved bevidst at vildlede den relevante kundekreds og at give det urigtige indtryk, at indgiveren indgår i traditionen for sagsøgerens velrenommerede forgænger.

Retten har heller ikke på tilstrækkelig vis undersøgt rollen for bestyreren af ultra air GmbH som indgiver af begæringen om ugyldighed af varemærket »ultrafilter international«, der under sin funktion hos sagsøgeren var personligt eneansvarlig for proceduren for registrering af varemærket, som han i dag anfægter. Han har personligt indgivet alle de dokumenter, der skal forelægges i registreringsproceduren, for at godtgøre varemærkets indtrængning i offentligheden og har oven i købet delvis udarbejdet dem selv, og disse dokumenter var altid omfattet af dennes ansvar.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (kodificeret udgave), EUT L 78, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af tribunal de première instance de Bruxelles (Belgien) den 13. august 2013 — Belgacom SA mod Commune d'Etterbeek

(Sag C-454/13)

(2013/C 313/22)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Belgacom SA

Sagsøgt: Commune d'Etterbeek

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 12 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) ⁽¹⁾ fortolkes således, at de er til hinder for, at regler udstedt af en national myndighed eller et lokalt organ i budgetmæssigt øjemed indfører en afgift på infrastruktur til mobiltelekommunikation, som er opført på offentlig eller privat ejendom, og som anvendes som led i udøvelsen af aktiviteter, der er dækket af en generel tilladelse?

⁽¹⁾ EFT L 108, s. 21.

Appel iværksat den 27. august 2013 af Repsol, SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 27. juni 2013 i sag T-89/12, Repsol YPF mod KHIM — Ajuntament de Roses (R)

(Sag C-466/13 P)

(2013/C 313/23)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Repsol, SA (ved abogados L. Montoya Terán og J. Devaureix)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom af 27. juni 2013, meddelt den 28. juni 2013, i sag T-89/12 ophæves.

— Der gives sagsøgeren medhold i de i første instans nedlagte påstande.

— Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) Det er nødvendigt at ændre en bestemt praksis for registrering ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og retspraksis ved Retten, således at der sker en effektiv anvendelse af det gensidige forhold mellem det ældre varemærkes særpræg og dets beskyttelsesområde.
- 2) Retten har i den appellerede dom foretaget klare modsigelser mellem dens betragtninger og de konklusioner, den er nået frem til vedrørende den manglende lighed mellem tegnene (Retten finder, at de har flere forskelle end ligheder, men fastslår, at de ligner hinanden) og det svage eller begrænsede særpræg hos det ældre varemærke (Retten finder, at det er et svagt varemærke, men tager ikke hensyn til denne svaghed ved bedømmelsen af risikoen for forveksling).
- 3) Retten har ikke taget hensyn til den omstændighed, at det væsentligste kendetegn og særpræget ved det varemærke, som indsigelsen støttes på (stort bogstav »R« i en cirkel) ikke kan monopoliseres af tredjemand, hvorfor behovet for at friholde almindelige tegn på markedet fra registrering ikke er blevet respekteret.
- 4) Retten har ikke taget hensyn til de afgørelser, der er truffet af den spanske Tribunal Supremo i lignende sager, som er afgørelser, der burde tages hensyn til, idet de tager den berørte forbrugers synspunkt, nemlig den spanske forbrugers.
- 5) På grundlag af det ovenstående må det fastslås, at Rettens dom er behæftet med retlige fejl. Følgelig bør den ophæves i overensstemmelse med sagsøgerens påstand herom.

Appel iværksat den 16. september 2013 af GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 3. juli 2013 i sag T-78/12, GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-496/13 P)

(2013/C 313/24)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH (ved rechtsanwältinnen I. Memmler og S. Schulz)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Villiger Söhne GmbH

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 3. juli 2013 i sag T-78/12 ophæves, og afgørelsen truffet af Første Appellkammer ved kontoret for Harmonisering af det Indre Marked (KHIM) den 1. december 2011, sag R 2109/2010-1, annulleres.
- Indstævnte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort et enkelt anbringende gældende om urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, og tilsidesættelse af bevisreglerne ved denne bestemmelses anvendelse.

Appellanten har til støtte for sin påstand anført følgende:

Retten har ikke anvendt helhedsbetragtningens læren korrekt ved sin sammenligning af tegnene, idet den har foretaget en samlet sammenligning af ordbestanddelene »LIBERTAD« og »LIBERTE« og derved har udvisket varemærkernes andre bestanddele.

I særdeleshed ville Retten ved en korrekt anvendelse af helhedsbetragtningens læren have været nødt til at tillægge andre bestanddele af de omtvistede varemærker mere betydning, bl.a. farvekombinationen af det anfægtede varemærke og det varemærke, som indsigelsen støttes på, og betegnelsen »LA« af det varemærke, som indsigelsen støttes på og det anfægtede varemærkes betegnelse »brunes«.

Retten har ligeledes foretaget en urigtig anvendelse af de af Domstolen fastslåede principper om begrebsmæssig lighed, idet den ikke har taget tilstrækkeligt hensyn til varemærkernes forskellige sprog.

Retten har endvidere tilsidesat de i procesreglementets fastsatte bevisregler, for så vidt som den uden belæg har opstillet formodninger i forhold til udtalelsen af varemærket »LA LIBERTAD«, og har lagt disse til grund for sin afgørelse.

Samlet set er Retten således kommet frem til en urigtig konklusion.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1)

RETTE

Rettens dom af 13. september 2013 — Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung mod Kommissionen

(Sag T-73/08) ⁽¹⁾

(Finansielt tilskud ydet inden for rammerne af Daphné II-programmet — fastsættelse af det endelige tilskud — debetnota — anfægtelig retsakt — begrundelsespligt — retfærdig rettergang — urigtigt skøn)

(2013/C 313/25)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung eV (Berlin, Tyskland) (først ved advokat B. Henning, derefter ved advokaterne U. Claus og M. Uhmann, og endelig ved advokaterne C. Otto, S. Reichmann og L.-J. Schmidt)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved S. Grünheid og B. Simon, derefter ved S. Grünheid og F. Dintilhac, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse, der fremgår af debetnotaen af 26. november 2007, hvorved Kommissionen opfordrede sagsøgeren til at tilbagebetale beløbet på 23 228,07 EUR, som den havde udbetalt i henhold til tilskudsaftalen Daphné (JLS/DAP/2004 1/080/YC).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung eV betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 107 af 26.4.2008.

Rettens dom af 12. september 2013 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-142/08) ⁽¹⁾

(Sprogordninger — meddelelser om almindelige udvælgelsesprøver med henblik på ansættelse af administratorer og assistenter — fuldstændig offentliggørelse på tre officielle sprog — oplysninger vedrørende meddelelser om udvælgelsesprøver — offentliggørelse på alle de officielle sprog — prøvernes sprog — valg af det andet sprog blandt tre officielle sprog)

(2013/C 313/26)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Spanien (først ved F. Díez Moreno, derefter ved abogados del Estado N. Díaz Abad og J. García-Valdecasas Dorrego)

Sagens genstand

Påstand om annullation af meddelelserne om almindelige udvælgelsesprøver, dels EPSO/AD/116/08 og EPSO/AS/117/08 med henblik på oprettelse af en reserveliste til ansættelse af administratorer (AD 8) og ekspeditionssekretærer (AD 11) på området for bekæmpelse af svig, dels EPSO/AST/45/08 med henblik på oprettelse af en reserveliste til ansættelse af assistenter (AST4) på samme område, offentliggjort på tysk, engelsk og fransk i Den Europæiske Unions Tidende af 23. januar 2008 (EUT C 16 A, henholdsvis s. 1 og s. 16).

Konklusion

- 1) Meddelelserne om almindelige udvælgelsesprøver EPSO/AD/116/08 og EPSO/AS/117/08 med henblik på oprettelse af en reserveliste til ansættelse af administratorer (AD 8) og ekspeditionssekretærer (AD 11) på området for bekæmpelse af svig, og EPSO/AST/45/08 med henblik på oprettelse af en reserveliste til ansættelse af assistenter (AST4) på samme område, offentliggjort på tysk, engelsk og fransk i Den Europæiske Unions Tidende af 23. januar 2008, annulleres.
- 2) Kongeriget Spanien, Den Italienske Republik og Europa-Kommissionen bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 7.6.2008.

Rettens dom af 12. september 2013 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-164/08) ⁽¹⁾

(Sprogordning — meddelelse om en almindelig udvælgelsesprøve med henblik på ansættelse af læger — fuldstændig offentliggørelse på tre officielle sprog — oplysning vedrørende meddelelsen om almindelig udvælgelsesprøve — offentliggørelse på alle de officielle sprog — sprogtest — valg af det andet sprog blandt tre officielle sprog)

(2013/C 313/27)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Spanien (først ved abogado del Estado F. Díez Moreno, derefter ved abogados del Estado N. Díaz Abad og J. García-Valdecasas Dorrego)

Sagens genstand

Påstand om annullation af meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/125/08 (AD7 og AD9) med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af læger, offentliggjort på tysk, engelsk og fransk i Den Europæiske Unions Tidende af 21. februar 2008 (EUT C 48 A, s. 1.)

Konklusion

- 1) Meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/125/08 (AD7 og AD9) med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af læger, offentliggjort på tysk, engelsk og fransk i Den Europæiske Unions Tidende af 21. februar 2008, annulleres.
- 2) Kongeriget Spanien, Den Italienske Republik og Europa-Kommissionen bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 158 af 21.6.2008.

Rettens dom af 13. september 2013 — Nederlandene mod Kommissionen

(Sag T-380/08) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — anmodning om aktindsigt i visse fortrolige afsnit i Kommissionens endelige afgørelse i en kartelsag — afslag på aktindsigt — begrundelsespligt — forpligtelse til at foretage en konkret og individuel undersøgelse — undtagelse vedrørende beskyttelse af privatlivets fred og den enkeltes integritet — undtagelse vedrørende beskyttelse af en tredjeparts forretningsmæssige interesser — undtagelse om beskyttelsen af formålet med undersøgelser — tungtvejende offentlig interesse — loyalt samarbejde)

(2013/C 313/28)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Nederlandene (ved C. Wissels, M. de Mol og M. de Ree, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Bouquet og P. Costa de Oliveira, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 30. juni 2008 om ikke at give sagsøgeren aktindsigt i den fortrolige version af Kommissionens beslutning K(2006) 4090 endelig (sag COMP/F/38.456 — Bitumen — (Nederlandene))

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Kongeriget Nederlandene bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 285 af 8.11.2008.

Rettens dom af 13. september 2013 — Poste Italiane mod Kommissionen

(Sag T-525/08) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — forrentning af midler fra løbende postkonti placeret hos det italienske finansministerium — beslutning, der erklærer støtten uforenelig med fællesmarkedet og kræver tilbagesøgning heraf — begrebet statsstøtte — fordel)

(2013/C 313/29)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Poste Italiane SpA (Rom, Italien) (ved advokaterne A. Fratini, A. Sandulli og F. Filpo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Cattabriga og D. Grespan, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2009/178/EF af 16. juli 2008 om Italiens statsstøtte til forrentning af Poste Italianes anfordringskonti hos finansministeriet (C 42/06 (ex NN 52/06)) (EUT 2009 L 64, s. 4).

Konklusion

- 1) Kommissionens beslutning 2009/178/EF af 16. juli 2008 om Italiens statsstøtte til forrentning af Poste Italianes anfordringskonti hos finansministeriet (C 42/06 (ex NN 52/06)) annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler Poste Italianes sagsomkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 21.2.2009.

Rettens dom af 13. september 2013 — Huvis mod Rådet(Sag T-536/08) ⁽¹⁾

(Dumping — import af korte syntetiske fibre af polyester med oprindelse i Republikken Korea — opretholdelse af antidumpingtold efter en delvis interimundersøgelse — annullations-søgsmål — umiddelbart og individuelt berørt — antagelse til realitetsbehandling — ligebehandling og ikke-forskelsbehandling — artikel 9, stk. 5, og artikel 21, stk. 1, i forordning (EF) nr. 384/96 (nu artikel 9, stk. 5, og artikel 21, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1225/2009))

(2013/C 313/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Huvis Corp. (Seoul, Republikken Korea) (først ved advokaterne J.-F. Bellis, F. Di Gianni og R. Antonini, derefter ved advokaterne J.-F. Bellis, F. Di Gianni og A. Scalini)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix og B. Driessen, som befuldmægtigede, først bistået af advokaterne G. Berrisch og G. Wolf, derefter af G. Berrisch)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (først ved M. França og H. van Vliet, derefter ved M. França og J.-F. Brakeland, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 893/2008 af 10. september 2008 om opretholdelse af antidumpingtolden på importen af korte syntetiske fibre af polyester med oprindelse i Belarus, Folkerepublikken Kina, Saudi-Arabien og Korea efter en delvis interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 (EUT L 247, s. 1) for så vidt som det angår sagsøgeren

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Huvis Corp. bærer sine egne omkostninger og betaler Rådets omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 7.3.2009.

Rettens dom af 13. september 2013 — Cixi Jiangnan Chemical Fiber m.fl. mod Rådet(Sag T-537/08) ⁽¹⁾

(Dumping — import af korte syntetiske fibre af polyester med oprindelse i Kina — opretholdelse af antidumpingtold efter en delvis interimundersøgelse — annullations-søgsmål — umiddelbart og individuelt berørt — formaliteten — ligebehandling og ikke-forskelsbehandling — artikel 9, stk. 5, og artikel 21, stk. 1, i forordning (EF) nr. 384/96 (nu artikel 9, stk. 5, og artikel 21, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1225/2009))

(2013/C 313/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Cixi Jiangnan Chemical Fiber Co. Ltd (Cixi, Kina), Cixi Santai Chemical Fiber Co. Ltd (Cixi), Cixi Sansheng Chemical Fiber Co. Ltd (Cixi), Jiangyin Changlong Chemical Fibre Co. Ltd (Jiangyin, Kina), NingBo Dafa Chemical Fiber Co. Ltd (Cixi), Xiake Color Spinning Co. Ltd (Jiangyin), Zhejiang Waysun Chemical Fiber Co. Ltd (Cixi) og Zhejiang Anshun Pettechs Fibre Co. Ltd (Fuyang, Kina) (først ved advokat J.-F. Bellis og barrister G. Vallera, derefter ved advokaterne J.-F. Bellis, A. Scalini og F. Di Gianni)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix og B. Driessen, som befuldmægtigede, først bistået af advokaterne G. Berrisch og G. Wolf, derefter af G. Berrisch)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (først ved M. França og H. van Vliet, derefter ved M. França og J.-F. Brakeland, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 893/2008 af 10. september 2008 om opretholdelse af antidumpingtolden på importen af korte syntetiske fibre af polyester med oprindelse i Belarus, Folkerepublikken Kina, Saudi-Arabien og Korea efter en delvis interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 (EUT L 247, s. 1), for så vidt som denne vedrører sagsøgerne.

Konklusion

- 1) Sagen afvises i forhold til Cixi Santai Chemical Fiber Co. Ltd, Cixi Sansheng Chemical Fiber Co. Ltd, NingBo Dafa Chemical Fiber Co. Ltd, Zhejiang Waysun Chemical Fiber Co. Ltd og Zhejiang Anshun Pettechs Fibre Co. Ltd.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union frifindes i forhold til sagsanlægget fra Cixi Jiangnan Chemical Fiber Co. Ltd, Jiangyin Changlong Chemical Fibre Co. Ltd og Xiake Color Spinning Co. Ltd.

3) Cixi Jiangnan Chemical Fiber, Cixi Santai Chemical Fiber, Cixi Sansheng Chemical Fiber, Jiangyin Changlong Chemical Fibre, NingBo Dafa Chemical Fiber, Xiake Color Spinning, Zhejiang Waysun Chemical Fiber og Zhejiang Anshun Pettechs Fibre bærer deres egne omkostninger og betaler in solidum de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.

4) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 55 af 7.3.2009.

Rettens dom af 13. september 2013 — Total mod Kommissionen

(Sag T-548/08) (¹)

(Konkurrence — karteller — markedet for stearin — markedet for råparaffin — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — fastsættelse af priser og opdeling af markeder — ret til forsvar — princippet om, at strafbare forhold og straffe skal have lovhjemmel — uskyldsfornødning — tilregning af den ulovlige adfærd — et moderselskabs ansvar for sine datterselskabers overtrædelse af konkurrencereglerne — moderselskabets afgørende indflydelse — formodning herfor ved et ejerskab på 100 %)

(2013/C 313/32)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Total SA (Courbevoie, Frankrig) (ved advokaterne É. Morgan de Rivery og A. Noël-Baron)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og É. Gippini Fournier, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Principalt en påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 5476 endelig af 1. oktober 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 (EF) og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.181 — Lysvoks) samt subsidiært en påstand om ophævelse eller nedsættelse af den bøde, der er blevet pålagt sagsøgeren

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Total SA bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

(¹) EUT C 44 af 21.2.2009.

Rettens dom af 13. september 2013 — Total Raffinage Marketing mod Kommissionen

(Sag T-566/08) (¹)

(Konkurrence — karteller — markedet for stearin — markedet for råparaffin — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — prisfastsættelse og markedsopdeling — bevis for kartellets eksistens — begrebet samlet og vedvarende overtrædelse — overtrædelsens varighed — afbrydelse af overtrædelsen — 2006-retningslinjerne for beregningen af bøder — ligebehandling — uskyldsfornødning — tilregning af den ulovlige adfærd — et moderselskabs ansvar for sine datterselskabers overtrædelse af konkurrencereglerne — moderselskabets afgørende indflydelse — formodning herfor ved et ejerskab på 100 % — proportionalitet — afrundingsmetode — fuld prøvelsesret)

(2013/C 313/33)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Total Raffinage Marketing (Puteaux, Frankrig) (ved advokaterne A. Vandencastele, C. Falmagne, C. Lemaire og S. Naudin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og A. Biolan, som befuldmægtigede, bistået af advokat N. Coutrelis)

Sagens genstand

Principalt en påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 5476 endelig af 1. oktober 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 (EF) og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.181 — Lysvoks), samt subsidiært, en påstand om nedsættelse af den bøde, der er blevet pålagt sagsøgeren

Konklusion

- 1) Den bøde, som er pålagt Total Raffinage Marketing ved artikel 2 i Kommissionens beslutning K(2008) 5476 endelig af 1. oktober 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 (EF) og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.181 — Lysvoks), fastsættes til 125 459 842 euro.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Total Raffinage Marketing bærer ni tiendedele af sine egne omkostninger og betaler ni tiendedel af Europa-Kommissionens omkostninger. Kommissionen bærer en tiendedel af sine egne omkostninger og betaler en tiendedel af Total Raffinage Marketings omkostninger.

(¹) EUT C 55 af 7.3.2009.

Rettens dom af 12. september 2013 — Italien mod Kommissionen(Sag T-126/09) ⁽¹⁾

(Sprogordninger — meddelelser om almindelige udvælgelsesprøver med henblik på ansættelse af administratorer — fuldstændig offentliggørelse på tre officielle sprog — oplysninger vedrørende meddelelser om almindelige udvælgelsesprøver — offentliggørelse på alle de officielle sprog — prøvernes sprog — valg af det andet sprog blandt tre officielle sprog)

(2013/C 313/34)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved J. Currall og J. Baquero Cruz, derefter ved J. Curall og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af meddelelserne om almindelige udvælgelsesprøver EPSO/AD/144/09 på området for folkesundhed, EPSO/AD/145/09 på området for fødevarerikkerhed (politik og lovgivning) og EPSO/AD/146/09 på området for fødevarerikkerhed (revision, inspektion og evaluering) med henblik på oprettelse af en reserveliste til ansættelse af administratorer (AD 5) med bulgarsk, cypriotisk, estisk, ungarsk, lettisk, litauisk, maltesisk, polsk, rumænsk, slovakisk, slovensk og tjekkisk statsborgerskab, offentliggjort på tysk, engelsk og fransk i *Den Europæiske Unions Tidende* af 14. januar 2009 (EUT C 9 A, s. 1).

Konklusion

- 1) Meddelelserne om almindelige udvælgelsesprøver EPSO/AD/144/09 på området for folkesundhed, EPSO/AD/145/09 på området for fødevarerikkerhed (politik og lovgivning) og EPSO/AD/146/09 på området for fødevarerikkerhed (revision, inspektion og evaluering) med henblik på oprettelse af en reserveliste til ansættelse af administratorer (AD 5) med bulgarsk, cypriotisk, estisk, ungarsk, lettisk, litauisk, maltesisk, polsk, rumænsk, slovakisk, slovensk og tjekkisk statsborgerskab, offentliggjort på tysk, engelsk og fransk i *Den Europæiske Unions Tidende* af 14. januar 2009, annulleres.
- 2) Den Italienske Republik og Europa-Kommissionen bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 6.6.2009.

Rettens dom af 12. september 2013 — Italien mod Kommissionen(Sag T-218/09) ⁽¹⁾

(Sprogordning — meddelelser om almindelige udvælgelsesprøver med henblik på ansættelse af assistenter — prøvernes sprog — valg af det andet sprog blandt tre officielle sprog)

(2013/C 313/35)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved J. Currall og J. Baquero Cruz, derefter ved J. Curall og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Republikken Letland (ved K. Drēviņa, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af meddelelserne om almindelige udvælgelsesprøver EPSO/AST/91/09 med henblik på oprettelse af en reserveliste til ansættelse af assistenter (AST 3) på området for »Offset« og EPSO/AST/92/09 med henblik på oprettelse af en reserveliste til ansættelse af assistenter (AST 3) på området for »Préresse«, offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* af 18. marts 2009 (EUT C 63 A, s. 1).

Konklusion

- 1) Meddelelserne om almindelige udvælgelsesprøver EPSO/AST/91/09 med henblik på oprettelse af en reserveliste til ansættelse af assistenter (AST 3) på området for »Offset« og EPSO/AST/92/09 med henblik på oprettelse af en reserveliste til ansættelse af assistenter (AST 3) på området for »Préresse«, offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* af 18. marts 2009, annulleres.
- 2) Den Italienske Republik, Republikken Letland og Europa-Kommissionen bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 180 af 1.8.2009.

Rettens dom af 12. september 2013 — Tyskland mod Kommissionen

(Sag T-347/09) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — vederlagsfri overdragelse af visse arealer, som er omfattet af den nationale naturarv — foranstaltninger, der tilsigter at yde finansiel støtte til store miljøbeskyttelsesprojekter — afgørelse, hvorved støtten blev erklæret forenelig med fællesmarkedet — begrebet virksomhed — begrundelsespligt)

(2013/C 313/36)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland (først ved M. Lumma og B. Klein, derefter ved A. Wiedmann og T. Henze, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved K. Gross, derefter ved F. Erlbacher, A. Stobiecka-Kuik og P. Loewenthal, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Den Franske Republik (ved G. de Bergues og J. Gstalter, som befuldmægtigede), Kongeriget Nederlandene (først ved C. Wissels, Y. de Vries og M. de Ree, derefter ved C. Wissels, M. de Ree, J. Langer og M. Noort, som befuldmægtigede) og Republikken Finland (ved J. Heliskoski, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2009) 5080 endelig af 2. juli 2009 vedrørende statsstøtte NN 8/2009 ydet af Forbundsrepublikken Tyskland, som omhandler en statsstøtteordning, der består i dels vederlagsfri overdragelse af visse arealer, som er omfattet af den nationale naturarv, dels foranstaltninger, der tilsigter at yde finansiel støtte til store miljøbeskyttelsesprojekter (EUT C 230, s. 1)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Forbundsrepublikken Tyskland bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Den Franske Republik, Kongeriget Nederlandene og Republikken Finland bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 267 af 7.11.2009.

Rettens dom af 13. september 2013 — Fürstlich Castell'sches Domänenamt mod KHIM — Castel Frères (CASTEL)

(Sag T-320/10) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket CASTEL — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — formaliteten — absolut registreringshindring ikke påberåbt for appelkammeret — prøvelse ex officio af de faktiske omstændigheder — artikel 76, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 313/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell (Castell, Tyskland) (ved advokaterne R. Kunze, G. Würtenberger og T. Wittmann)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved P. Geroulakos og G. Schneider, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Castel Frères SAS (Blanquefort, Frankrig) (ved advokaterne A. von Mühlendahl og H. Hartwig)

Sagens genstand

Søgsmål indgivet til prøvelse af afgørelse truffet den 4. maj 2010 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 962/2009-2) vedrørende en ugyldighedssag mellem Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell og Castel Frères SAS.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 4. maj 2010 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 962/2009-2) annulleres.
- 2) Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell.
- 3) Castel Frères SAS bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 25.9.2010.

Rettens dom af 13. september 2013 — Fri-El Acerra mod Kommissionen

(Sag T-551/10) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — tilskud til erhvervelse af et termoelektrisk kraftværk og til omdannelse af kraftværket til et biobrændselfyret kraftværk — afgørelse, der fastslår, at støtten ikke er forenelig med det indre marked — tidsmæssig anvendelse af retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte — berettiget forventning — tilskyndelsesvirkning)

(2013/C 313/38)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Fri-El Acerra Srl (Acerra, Italien) (ved advokaterne M. Todino og P. Fattori)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Grespan og P. Manzini, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2011/110/EU af 15. september 2010 om Italiens statsstøtte C 8/09 (ex N 357/08) til Fri-El Acerra S.r.l. (EUT 2011 L 46, s. 28).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Fri-El Acerra Srl betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 30 af 29.1.2011.

Rettens dom af 13. september 2013 — ClientEarth mod Kommissionen

(Sag T-111/11) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — undersøgelser modtaget af Kommissionen vedrørende gennemførelsen af miljødirektiver — delvist afslag på aktindsigt — undtagelse om beskyttelsen af formålet med inspektioner, undersøgelser og revision — konkret og individuel undersøgelse — forenelighed med Århuskonventionen — en mere tungvejende offentlig interesse — følgerne af overskridelse af fristen for vedtagelse af en udtrykkelig afgørelse — rækkevidden af forpligtelsen til aktivt at formidle miljøoplysninger)

(2013/C 313/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ClientEarth (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokat P. Kirch)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved P. Oliver og C. ten Dam, derefter ved P. Oliver og C. Zadra, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Først en påstand om annullation af Kommissionens stiltiende afgørelse, hvorved sagsøgerne fik afslag på aktindsigt i visse dokumenter vedrørende overensstemmelsen mellem medlemsstaternes lovgivning og Den Europæiske Unions miljølovgivning, derefter en påstand om annullation af den efterfølgende udtrykkelige afgørelse af 30. maj 2011, hvorved der blev givet delvist afslag på aktindsigt i en del af de pågældende dokumenter.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) ClientEarth og Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 130 af 30.4.2011.

Rettens dom af 13. september 2013 — ClientEarth og PAN Europe mod EFSA

(Sag T-214/11) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — navne på de eksperter, der har afgivet bemærkninger til et udkast til vejledning om videnskabelig dokumentation, som skal vedlægges ansøgninger om markedsføringstilladelse til plantebeskyttelsesmidler og aktive stoffer, der er indeholdt i disse midler — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelse af privatlivets fred og den enkeltes integritet — beskyttelse af personoplysninger — forordning (EF) nr. 45/2001 — begrundelsespligt)

(2013/C 313/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: ClientEarth (London, Det Forenede Kongerige) og Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruxelles, Belgien) (ved advokat P. Kirch)

Sagsøgt: Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) (ved D. Detken, som befuldmægtiget)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (først ved P. Oliver, P. Ondrůšek og C. ten Dam, derefter ved P. Oliver, P. Ondrůšek og B. Martenczuk, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Indledningsvis en påstand om annullation af afgørelse truffet den 10. februar 2011 af EFSA, hvorved denne afslog en begæring om aktindsigt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43) i visse arbejdsdokumenter vedrørende en vejledning, udarbejdet af EFSA, til ophavsmænd til ansøgninger om markedsføringstilladelse til et plantebeskyttelsesmiddel, og dernæst en påstand om annullation af afgørelse truffet den 12. december 2011 af EFSA, hvorved denne tilbagekaldte den tidligere afgørelse og gav sagsøgerne aktindsigt i alle de ønskede oplysninger, bortset fra navnene på de eksterne eksperter, der havde fremsat visse bemærkninger til udkastet til vejledningen.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) frifindes.
- 2) ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) og Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 179 af 18.6.2011.

Rettens dom af 16. september 2013 — De Nicola mod EIB

(Sag T-264/11 P) (¹)

(Appel — personalesag — EIB's personale — vurdering — forfremmelse — bedømmelses- og forfremmelsesåret 2007 — appeludvalgets afgørelse — psykisk chikane — rimelig frist — påstand om annullation — erstatningspåstand)

(2013/C 313/41)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembourg) (ved advokat L. Isola)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (først ved T. Gilliams og F. Martin, derefter ved T. Gilliams og G. Nuvoli, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Appel iværksat til prøvelse af dom afsagt af Retten for EU-personalesager (Første Afdeling) den 8. marts 2011, De Nicola mod EIB (sag F-59/09, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser), med påstand om ophævelse af dommen.

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Retten for EU-personalesager (Første Afdeling) den 8. marts 2011 i sag F-59/09, De Nicola mod EIB, annulleres, for så vidt som den forkaster dels Carlo De Nicolas påstand om annullation af den afgørelse, som appeludvalget ved Den Europæiske Investeringsbank (EIB) har truffet, dels appellants påstand om erstatning for skade, som appellanten hævder at have lidt på grund af den chikane, som banken angiveligt har udøvet over for appellanten.
- 2) I øvrigt forkastes appellen.
- 3) Sagen hjemvises til Retten for EU-personalesager.
- 4) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

(¹) EUT C 211 af 16.7.2011.

Rettens dom af 12. september 2013 — Besselink mod Rådet

(Sag T-331/11) (¹)

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — Udkast til Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at forhandle aftalen om Unionens tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder — undtagelse vedrørende beskyttelse af offentlighedens interesser med hensyn til internationale forbindelser — delvis aktindsigt — begrundelsespligt — begæring om foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse eller bevisoptagelse — afvisning)

(2013/C 313/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Leonard Besselink (Utrecht, Nederlandene) (ved advokaterne O. Brouwer, J. Blockx og E. Raedts)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved C. Fekete, P. Plaza García og J. Herrmann, derefter ved P. Plaza García, J. Herrmann og B. Driessen, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved E. Paasivirta og P. Costa de Oliveira, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets afgørelse af 1. april 2011 om afslag på fuld aktindsigt i dokument 9689/10, der indeholder udkast til Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at forhandle aftalen om Den Europæiske Unions tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950.

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse af 1. april 2011 om afslag på fuld aktindsigt i dokument 9689/10 annulleres, for så vidt som den afslår aktindsigt i forhandlingsdirektiv nr. 5 og i de dele af det ønskede dokument, der ikke er givet adgang til, og som henviser til de principper, der er fastsat i EU-traktaten, der skal præge forhandlingerne om Den Europæiske Unions tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, eller som blot rejser de spørgsmål, som må forventes at komme til at indgå i forhandlingerne.
- 2) I øvrigt frifindes Rådet for Den Europæiske Union.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 238 af 13.8.2011.

Rettens dom af 12. september 2013 — Palirria Souliotis mod Kommissionen

(Sag T-380/11) ⁽¹⁾

(Annullations søgsmål — den fælles toldtarif — tarifering i den kombinerede nomenklatur — toldposition — regelfastsættende retsakt, der omfatter gennemførelsesforanstaltninger — afvisning)

(2013/C 313/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Anonymi Viotechniki kai Emporiki Etairia Kataskevis Konservon — Palirria Souliotis AE (Politika, Grækenland) (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og L. Keppenne, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 447/2011 af 6. maj 2011 om tarifering af varer i den kombinerede nomenklatur (EUT L 122, s. 63)

Konklusion

1) Sagen afvises.

2) Anonymi Viotechniki kai Emporiki Etairia Kataskevis Konservon — Palirria Souliotis AE bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 24.9.2011.

Rettens dom af 13. september 2013 — Makhlof mod Rådet

(Sag T-383/11) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler og økonomiske ressourcer — restriktioner for indrejse i og transit gennem Den Europæiske Unions område — ret til forsvar — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn — grundlæggende rettigheder)

(2013/C 313/44)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Eyad Makhlof (Damaskus, Syrien) (først ved advokaterne P. Grollet og G. Karouni, derefter ved advokaterne G. Karouni og C. Rygaard)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved G. Étienne og R. Liudvinavičiute-Cordeiro, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og S. Pardo Quintillán, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets gennemførelsesafgørelse 2011/302/FUSP af 23. maj 2011 om gennemførelse af afgørelse 2011/273/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 136, s. 91), af Rådets afgørelse 2011/782/FUSP af 1. december 2011 om restriktive foranstaltninger over for Syrien og om ophævelse af afgørelse 2011/273/FUSP (EUT L 319, s. 56) og af Rådets afgørelse 2012/739/FUSP af 29. november 2012 om restriktive foranstaltninger over for Syrien og om ophævelse af afgørelse 2011/782 (EUT L 330, s. 21), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren

Konklusion

1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.

2) Eyad Makhlof bærer sine egne omkostninger og betaler Rådets omkostninger.

3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 24.9.2011.

Rettens dom af 16. september 2013 — De Nicola mod EIB

(Sag T-418/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — EIB's personale — sygeforsikringsafvisning af at dække udgifter til lægebehandling — ansøgning om udpegning af en uafhængig læge — rimelig frist — afslag på en ansøgning om at indlede forligsprocedure — annullationspåstand — ansøgning om godtgørelse af lægeudgifter — litispændens)

(2013/C 313/45)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembourg) (ved advokat L. Isola)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (først ved T. Gilliams og F. Martin, derefter ved T. Gilliams og G. Nuvoli, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten for EU-personalesager (Første Afdeling) den 28. juni 2011 i sag F-49/10, De Nicola mod EIB (endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Retten for EU-personalesager (Første Afdeling) den 28. juni 2011 i sag F-49/10, De Nicola mod EIB, ophæves, for så vidt som Carlo De Nicola's påstand om annullation af Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) afgørelse om afslag på hans ansøgning om udpegning af en tredje læge herved blev forkastet.
- 2) I øvrigt frifindes Den Europæiske Investeringsbank.
- 3) EIB's afgørelse om afslag på Carlo De Nicola's ansøgning om udpegning af en tredje læge som værende fremsat for sent annulleres.
- 4) Carlo De Nicola og Investeringsbanken bærer deres egne omkostninger såvel i sagen for Personaleretten som i sagen for Retten.

(¹) EUT C 282 af 24.9.2011.

Rettens dom af 12. september 2013 — Valeo Vision mod Kommissionen

(Sag T-457/11) (¹)

(Annullationsøgsmål — den fælles toldtarif — tarifering i den kombinerede nomenklatur — toldposition — ikke individuelt berørt — regelfastsættende retsakt, der omfatter gennemførelsesforanstaltninger — afvisning)

(2013/C 313/46)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Valeo Vision (Bobigny, Frankrig) (ved advokat R. Ledru)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal, B.-R. Killmann og L. Keppenne, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 603/2011 af 20. juni 2011 om tarifering af varer i den kombinerede nomenklatur (EUT L 163, s. 10).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Valeo Vision bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 298 af 8.10.2011.

Rettens dom af 12. september 2013 — »Rauscher« Consumer Products mod KHIM (gengivelse af en tampon)

(Sag T-492/11) (¹)

(EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket der gengiver en tampon — absolut registreringshindring — manglende fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 313/47)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: »Rauscher« Consumer Products GmbH (Wien, Østrig) (ved advokat M. Stütz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 20. juli 2011 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2168/2010-1) vedrørende en ansøgning om registrering af figurmærket der gengiver en tampon som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) »Rauscher« Consumer Products GmbH betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 355 af 3.12.2011.

Rettens dom af 13. september 2013 — Anbouba mod Rådet

(Sag T-563/11) (¹)

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler og økonomiske ressourcer — bevisbyrde — åbenbart urigtigt skøn — ret til forsvar — begrundelsespligt — udeblivelsessag — interventionsbegæring — ufornødent at træffe afgørelse)

(2013/C 313/48)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Issam Anbouba (Homs, Syrien) (ved advokaterne M.-A. Bastin, J.-M. Salva og J.-N. Louis)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved R. Liudviciute-Cordeiro og M.-M. Joséphidès, derefter ved R. Liudviciute-Cordeiro og A. Vitro, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af Rådets afgørelse 2011/522/FUSP af 2. september 2011 om ændring af afgørelse 2011/273/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 228, s. 16), Rådets afgørelse 2011/628/FUSP af 23. september 2011 om ændring af afgørelse 2011/273/FUSP (EUT L 247, s. 17), Rådets afgørelse 2011/782/FUSP af 1. december 2011 om restriktive foranstaltninger over for Syrien og om ophævelse af afgørelse 2011/273 (EUT L 319, s. 56), Rådets forordning (EU) nr. 878/2011 af 2. september 2011 om ændring af forordning (EU) nr. 442/2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT L 228, s. 1) og Rådets forordning (EU) nr. 36/2012 af 18. januar 2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien og om ophævelse af forordning nr. 442/2011 (EUT L 16, s. 1), for så vidt sagsøgerens navn er opført på listen over personer og enheder, som er omfattet af de restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien, dels en påstand om betaling af erstatning og renter for den lidte skade.

Konklusion

- 1) Det er ufornødent at træffe afgørelse om Europa-Kommissionens begæring om intervention.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 3) Issam Anboubas bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 25 af 28.1.2012.

Rettens dom af 13. september 2013 — Anboubas mod Rådet

(Sag T-592/11) (¹)

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler og økonomiske ressourcer — uskyldspresumtion — bevisbyrde — åbenbart urigtigt skøn — ret til forsvar — begrundelsespligt)

(2013/C 313/49)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Issam Anboubas (Homs, Syrien) (ved advokaterne M.-A. Bastin, J.-M. Salva og J.-N. Louis)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved R. Liudviciute-Cordeiro og M.-M. Joséphidès, derefter ved R. Liudviciute-Cordeiro og A. Vitro, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af Rådets afgørelse 2011/684/FUSP af 13. oktober 2011 om ændring af afgørelse 2011/273/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 269, s. 33), Rådets afgørelse 2011/782/FUSP af 1. december 2011 om restriktive foranstaltninger over for Syrien og om ophævelse af afgørelse 2011/273 (EUT L 319, s. 56), Rådets forordning (EU) nr. 1011/2011 af 13. oktober 2011 om ændring af forordning (EU) nr. 442/2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT L 269, s. 18), Rådets forordning (EU) nr. 36/2012 af 18. januar 2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien og om ophævelse af forordning nr. 442/2011 (EUT L 16, s. 1) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 410/2012 af 14. maj 2012 om gennemførelse af artikel 32, stk. 1, i forordning nr. 36/2012 (EUT L 126, s. 3), for så vidt som sagsøgerens navn er opført på listen over de personer, som de restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien finder anvendelse på, dels en påstand om betaling af erstatning og renter for den lidte skade.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Issam Anboubas betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 25 af 28.1.2012.

Rettens dom af 16. september 2013 — De Nicola mod EIB

(Sag T-618/11 P) (¹)

(Appel — personalesag — personale i EIB — bedømmelse — forfremmelse — bedømmelses- og forfremmelsesåret 2008 — appeludvalgets afgørelse — kontrollens rækkevidde — bedømmelsesrapport — ulovlighedsindsigelse — rimelig frist — påstand om annullation — påstand om erstatning — litispændens)

(2013/C 313/50)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembourg) (ved advokat L. Isola)

Den anden part i appellsagen: Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (først ved T. Gilliams og F. Martin, derefter ved T. Gilliams og G. Nuvoli, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Personaleretten (Første Afdeling) den 28. september 2011 i sag F-13/10 (endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser), De Nicola mod EIB, med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Personaleretten (Første Afdeling) den 28. september 2011 i sag F-13/10, *De Nicola mod EIB*, ophæves, for så vidt som Personaleretten forkastede Carlo De Nicolas påstand om annullation af afgørelsen truffet af Den Europæiske Investeringsbanks appeludvalg.
- 2) I øvrigt forkastes appellen.
- 3) Den Europæiske Investeringsbank frifindes i sag F-13/10, som Carlo De Nicola anlagde ved Personaleretten.
- 4) Carlo De Nicola bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af Den Europæiske Investeringsbank afholdte omkostninger både i forbindelse med sagen for Personaleretten og for Retten.
- 5) Den Europæiske Investeringsbank bærer halvdelen af sine egne omkostninger både i forbindelse med sagen for Personaleretten og for Retten.

(¹) EUT C 25 af 28.1.2012.

Sag anlagt den 17. juli 2013 — Chatzianagnostou mod Rådet m.fl.

(Sag T-383/13)

(2013/C 313/51)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Antonios Chatzianagnostou (Serres, Grækenland) (ved advokat Ch. Makris)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union, Eulex Kosovo og Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen, der blev truffet af chefen for EULEX Kosovo den 10. maj 2013 med overskriften »Endelig afgørelse i disciplinærsag 02/2013« og meddelt sagsøgeren den 16. maj 2013, og afgørelsen, der blev truffet af chefen for EULEX Kosovo den 10. maj 2013 med overskriften »Endelig afgørelse i disciplinærsag 06/2013« og meddelt sagsøgeren den 16. maj 2013, annulleres i deres helhed.
- Sagsøgeren fritages for ansvar med hensyn til enhver af de disciplinære anklager, som EULEX har fremsat imod ham.
- EULEX tilpligtes inden for rammerne af den foreliggende sag at udlevere kopier af alle de dokumenter, der er indeholdt i de omtvistede disciplinære sagsakter vedrørende sagsøgeren, til sagsøgeren.

- De sagsøgte tilpligtes at betale de omkostninger, som sagsøgeren har afholdt, herunder udgifterne til sagsøgerens advokats honorar i sagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

- 1) Første anbringende om tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, fordi de anfægtede retsakter fuldstændig mangler en begrundelse, og også fordi der er sket en tilsidesættelse af artikel 296 TEUF og i Den Europæiske Unions medlemsstaters generelle retsprincipper, hvorefter alle administrative retsakter, der er bebyrdende for private, skal begrundes på tilstrækkelig, fuldstændig og særlig måde. I den foreliggende sag gør sagsøgeren gældende, at der ikke foreligger nogen som helst begrundelse for de anfægtede retsakter, selv om dette er et ufravigeligt og tvingende retligt krav.
- 2) Andet anbringende om de sagsøgte tilsidesættelse — ved de anfægtede retsakter — af sagsøgerens ret til forsvar, der følger af EMRK og af almindelige retsprincipper, som er fælles for Den Europæiske Unions medlemsstater. I forbindelse med disciplinærsag 6/2013 vedrørende sagsøgeren for EULEX blev sagsøgeren pålagt en disciplinærsanktion for en handling, som han havde begået, men han blev aldrig anmodet om at fremlægge sit forsvar og fik aldrig mulighed for at gøre det. Sagsøgeren blev endvidere frataget sin ret til fuldstændig, rettidig og effektiv adgang til juridisk bistand med henblik på let at kunne forsvare sig ved hjælp af en advokat efter sit valg, der var passende forberedt og som havde fuldstændigt kendskab til de disciplinære anklager imod sagsøgeren inden for EULEX' rammer.
- 3) Tredje anbringende om at de anfægtede retsakter er behæftede med fejl med hensyn til de faktiske omstændigheder. Sagsøgeren gør gældende, at den anden anfægtede retsakt blev støttet på formodninger og på en selvmodsigende eller utilstrækkelig begrundelse under tilsidesættelse af sagsøgerens ret til at der anlægges en uskyldsformodning og ret til ikke at inkriminere sig selv. Samme anfægtede retsakt er endvidere behæftet med en fejl, fordi der ikke blev taget hensyn til hverken den omstændighed, at sagsøgeren begik en undskyldelig retlig fejl, eller i det mindste de formildende omstændigheder vedrørende sagsøgerens aktive fortrydelse og skyldbevidsthed.
- 4) Fjerde anbringende om tilsidesættelse af bestemmelserne i artikel 19 i pagten om borgerlige og politiske rettigheder, EMRK's artikel 10, artikel 15 TEUF, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 (¹), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF af 17. november 2003 (²), og artikel 41 og 42 i EU's charter om grundlæggende rettigheder. Sagsøgeren gør gældende, at de anfægtede afgørelser truffet af chefen for EULEX, som bekræftede de foreslåede disciplinære sanktioner, der skulle pålægges sagsøgeren, var behæftede med en retlig fejl eftersom de, hvis de havde været rigtige, ville have taget den klage til følge, som sagsøgeren havde indgivet med henblik på at de disciplinære sanktioner blev ophævet, bl.a. med den begrundelse, at de nævnte bestemmelser vedrørende sagsøgerens ret til aktindsigt i de omtvistede dokumenter i de to disciplinærsager vedrørende ham inden for EULEX' rammer, var blevet tilsidesat.

5) Femte anbringende om tilsidesættelse ved de anfægtede retsakter af proportionalitets- og rimelighedsprincipperne i forbindelse med pålæggelsen af disciplinærsanktioner over for sagsøgeren.

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF af 17.11.2003 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (EUT L 345, s. 90).

Sag anlagt den 29. juli 2013 — Kėdainių rajono Okainių ŽŪB m.fl. mod Rådet og Kommissionen

(Sag T-386/13)

(2013/C 313/52)

Processprog: litauisk

Parter

Sagsøgere: Kėdainių rajono Okainių ŽŪB (Kėdainiai-distriktet, Litauen) og 134 andre (ved advokat I. Vėgėlė)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- I henhold til artikel 263 TEUF annulleres Kommissionens gennemførelsesbeslutning K(2012) 4391 endelig af 2. juli 2012 om tildeling af supplerende nationale direkte betalinger i Litauen for 2012 (meddelt under nummer K(2012) 4391).
- Artikel 132, stk. 2, sidste afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009 om fælles regler for supplerende nationale direkte betalinger og direkte betalinger, hvorefter *»(den samlede direkte støtte, som landbrugeren i de nye medlemsstater kan modtage efter tiltrædelsen i henhold til den relevante direkte betaling, herunder alle supplerende nationale direkte betalinger, (ikke må) overskride det niveau for direkte støtte, som han ville være berettiget til at modtage i henhold til den tilsvarende direkte betaling, som dengang var gældende i de medlemsstater, der ikke er nye medlemsstater, fra 2012 under hensyntagen til anvendelsen af artikel 7, stk. 1, sammenholdt med artikel 10«*, erklæres i henhold til artikel 277 TEUF ugyldig.
- Præciseringen *»under hensyntagen til anvendelsen af artikel 7, stk. 1«*, i forordning nr. 73/2009, som fastsætter særlige gradueringsregler for de nye medlemsstater, erklæres i henhold til artikel 277 TEUF ugyldig.
- Kommissionen og Rådet tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger. Bevis herfor vil blive forelagt Retten.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1) Første anbringende om manglende begrundelse og manglende hjemmel for Kommissionen gennemførelsesbeslutning K(2012) 4391 endelig.

Kommissionens gennemførelsesafgørelse K(2012) 4391 endelig af 2. juli 2012 er ikke begrundet og savner hjemmel, idet der på ingen måde foreligger forhold, der godtgør, at niveauet for de direkte betalinger i de nye og gamle medlemsstater er ensartet (udjævnet).

2) Andet anbringende om, at niveauet for direkte betalinger i Litauen ikke svarer til det niveau, der er aftalt i tiltrædelsesakten, og til niveauet for betalingerne i de gamle medlemsstater.

Det egentlige niveau for direkte betalinger i Litauen svarer ikke til niveauet aftalt i tiltrædelsesakten af 23. september 2003. I strid med tiltrædelsesakten blev der den 22. marts 2004 vedtaget ændringer af forordning (EF) nr. 1782/2003 ved forordning (EF) nr. 583/2004 om fastlæggelse af nationale lofter for landbrugsstøtte i de nye medlemsstater (artikel 71c og bilag VIIIa i forordning nr. 1782/2003).

I 2012 nåede den direkte betalingsprocent i Litauen ikke niveauet for direkte betalinger i de gamle medlemsstater. I de gamle medlemsstater finder gradueringen udelukkende anvendelse på beløb, der overstiger 5 000 EUR, hvilket betyder, at ikke alle de betalinger, der er foretaget direkte til landbrugerne af de gamle medlemsstater er gradueret (nedsat) med 10 %, men udelukkende de betalinger, der overstiger 5 000 EUR. Det er følgelig ubegrundet og ulovligt at anføre, at niveauet for de direkte betalinger i de gamle medlemsstater i 2012 var 90 % (»100 % minus graduering på 10 %«). Niveauet for de direkte betalinger i de gamle medlemsstater overstiger 90 %, eftersom en del af beløbene, under 5 000 EUR, ikke gradueres.

3) Tredje anbringende om forskellen mellem størrelsen af de direkte betalinger i Litauen i forhold til de gamle medlemsstater.

De direkte betalinger, der rent faktisk er udbetalt til litauiske landbrugere fra EU-budgettet for 2012, er blandt de laveste, idet de udgør under halvdelen af dem, der er modtaget i de gamle medlemsstater, selv om sidstnævnte gradueres med 10 %.

4) Fjerde anbringende om, at artikel 10, stk. 1, in fine, og artikel 132, stk. 2, sidste afsnit, i forordning nr. 73/2009, samt Kommissionen gennemførelsesafgørelse K(2012) 4391 endelig af 2. juli 2012, der blev vedtaget i henhold hertil, udgør en tilsidesættelse af tiltrædelsesakten.

Tiltrædelsesakten indeholdt ikke bestemmelser, der fastsatte en graduering af de direkte udførte betalinger og/eller en nedsættelse af de supplerende direkte nationale betalinger i Litauen.

Præciseringen »under hensyntagen til artikel 7, stk. 1« i artikel 10, stk. 1, i kapitel 2 i forordning nr. 73/2009, er i strid med tiltrædelsesakten, for så vidt som denne bestemmelse medfører en hurtigere formodet udjævning af niveauet for de direkte betalinger i de gamle og de nye medlemsstater.

Artikel 132, stk. 2, i forordning nr. 73/2009, hvorefter »den samlede direkte støtte, (...) fra 2012 under hensyntagen til anvendelsen af artikel 7, stk. 1, sammenholdt med artikel 10«, hvori knæsesættes en formodet udjævning af niveauet for direkte betalinger i de gamle og de nye medlemsstater i 2012, er i strid med tiltrædelsesakten, for så vidt som den fastsætter et præcist år (2012), hvori niveauet for den modtagne støtte formodentlig er udjævnet.

I artikel 132, stk. 2, i forordning nr. 73/2009 er begrebet »størrelse« ved en tilsidesættelse af tiltrædelsesakten blevet erstattet med begrebet »niveau«, som ikke henviser til den egentligt modtagne støtte, men til en formodet procentdel.

Det er ulovligt at sammenligne de direkte betalinger i de gamle og nye medlemsstater ved at sammenligne støtten modtaget i de gamle medlemsstater (100 % minus graduering) med støtten modtaget i de nye medlemsstater efter den procentsats, der er fastsat i tiltrædelsesakten for indførelsen af støtten.

- 5) Femte anbringende om den anfægtede afgørelses uoverensstemmelse med formålet med den fælles landbrugspolitik fastsat i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

I henhold til tiltrædelsesakten beregnes landbrugsstøtten i de nye medlemsstater på grundlag af et referenceudbytte og et basisareal. I 2012 blev referenceudbyttet og basisarealet ændret betydeligt i Litauen. Den anvendte graduering og nedsættelsen af de supplerende direkte nationale betalinger er følgelig i sig selv i strid med formålet med den fælles landbrugspolitik, navnlig formålet med at øge landbrugets produktivitet.

Sag anlagt den 31. juli 2013 — Orange mod Kommissionen

(Sag T-402/13)

(2013/C 313/53)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Orange (Paris, Frankrig) (ved advokaterne J.-P. Gunther og A. Giraud)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelser af 25. juni og 27. juni 2013 tilstillet France Télécom og Orange samt alle andre selskaber, der direkte eller indirekte kontrolleres af disse, som pålægger dem at lade sig underkaste en kontrolundersøgelse i henhold til artikel 20, stk. 4, i Rådets forordning nr. 1/2003⁽¹⁾. Disse afgørelser blev truffet i forbindelse med en procedure i henhold til artikel 102 TEUF og EØS-aftalens artikel 54 vedrørende sektoren for levering af internetkonnektivitet (sag AT.40090).

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

- 1) Første anbringende om tilsidesættelse af nødvendighedsprincippet og proportionalitetsprincippet, idet Kommissionen har truffet bestemmelse om gennemførelse af en kontrolundersøgelse vedrørende former for praksis, som er meget lig de former for praksis, som var omfattet af en afgørelse truffet af den franske konkurrencemyndighed blot ni måneder tidligere, og dette selv om den franske konkurrencemyndighed ikke havde anset nogen af de former for adfærd, som Orange havde udvist, for at være konkurrencebegrænsende. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen under kontrolundersøgelsen ikke søgte yderligere oplysninger i forhold til de oplysninger, som den allerede rådede over, hvilket den burde have gjort i overensstemmelse med retspraksis på området.

- 2) Andet anbringende om vilkårligheden af de anfægtede afgørelser, idet Kommissionen ikke rådede over tilstrækkeligt tungtvejende og underbyggede indicier til at vedtage en så indgribende foranstaltning som en kontrolundersøgelse.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i artikel (101 TEUF) og (102 TEUF), EFT 2003 L 1, s. 1.

Sag anlagt den 29. juli 2013 — Gossio mod Rådet

(Sag T-406/13)

(2013/C 313/54)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Marcel Gossio (Casablanca, Marokko) (ved advokat S. Zokou)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Rådets afgørelse 2010/656/FUSP og Rådets forordning (EF) nr. 560/2005 samt Rådets gennemførelsesafgørelse 2012/144/FUSP af 8. marts 2012, som fastsætter restriktive foranstaltninger over for Côte d'Ivoire, for så vidt som de vedrører og omhandles sagsøgeren.
- Annullation af afgørelse af 17. maj 2013, som bekræfter og genindfører ovennævnte restriktive foranstaltninger, for så vidt som de medfører, at sagsøgeren fortsat skal være opført på den liste over personer og enheder, der er nævnt i bilag II til afgørelse 2010/656/FUSP og bilag 1A til forordning (EF) nr. 560/2005 om restriktive foranstaltninger over for Côte d'Ivoire.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

- 1) Første anbringende om overskridelse af beføjelser og om et åbenbart urigtigt skøn, for så vidt som:
 - de forhold, der gøres gældende over for sagsøgeren, ikke har noget objektivt grundlag og ikke baserer sig på noget gyldigt bevis
 - der ikke kan tilvejebringes en objektiv sammenhæng mellem de grunde, der er påberåbt som begrundelse for de restriktive foranstaltninger, der er truffet over for sagsøgeren og over for Côte d'Ivoire generelt
 - de retsgrundlag, der ligger til grund for de restriktive foranstaltninger, der er truffet over for sagsøgeren, er i strid med de sidste grunde, der er påberåbt som begrundelse for disse foranstaltninger
 - Rådets afgørelse udgør en procedure- eller magtfordrejning.
- 2) Andet anbringende om tilsidesættelse af sagsøgerens grundlæggende rettigheder, navnlig princippet om uskyldsformodning, retten til at drive egen virksomhed, ejendomsretten, proportionalitetsprincippet, samt retten til respekt for privatliv og familieliv og retten til ikke at blive undergivet umenneskelig eller nedværdigende behandling.

Sag anlagt den 13. august 2013 — Stanleybet Malta og Stanley International Betting mod Kommissionen

(Sag T-416/13)

(2013/C 313/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Stanleybet Malta Ltd (Valletta, Malta) og Stanley International Betting Ltd (Liverpool, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne R. Jacchia, I. Picciano, A. Terranova, F. Ferraro, G. Dellis, P. Kakouris og I. Koimitzoglou)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede afgørelse i Kommissionens brev af 10. juni 2013 om afslutning af klage indgivet af sagsøgerne mod Den Helleniske Republik og den græske fodboldtipstjeneste (OPAP) i sag COMP/39.981 annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremført fire anbringender.

- 1) Første anbringende vedrører tilsidesættelse af Kommissionens pligt til at undersøge klagen med den fornødne omhu og påpasselighed og en åbenbar faktisk fejl i vurderingen af de argumenter i klagen, der henviste til artikel 102 TEUF, det konkrete og selvstændige misbrug af dominerende stilling begået af OPAP og den relevante afgrænsning af markedet.
- 2) Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af Kommissionens begrundelsespligt og tilsidesættelse af artikel 296 TEUF.
- 3) Tredje anbringende vedrører Kommissionens magtmisbrug og tilsidesættelse af princippet om konkurrencereglernes selvstændige art og formål.
- 4) Fjerde anbringende vedrører en åbenbar retlig fejl, undladelse af at vurdere den relevante græske lovgivnings forenelighed med EU-retten forud for vurderingen af en tilsidesættelse af artikel 102 TEUF og tilsidesættelse af retten til en god og påpasselig forvaltning som garanteret ved artikel 4, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder og Kommissionens pligt til at undersøge klagen med den fornødne omhu og påpasselighed med henvisning til artikel 106 TEUF.

Sag anlagt den 12. august 2013 — Gruppo Norton mod KHIM — Marín Nicolás (Gruppo Norton S.r.l.)

(Sag T-427/13)

(2013/C 313/56)

*Stævningen er affattet på spansk***Parter**

Sagsøger: Gruppo Norton Srl (Carini, Italien) (ved advokat M. García Lirola)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Victoriano Marín Nicolás (Alcantarilla, Spanien)

Sagsøgerens påstande

— Der afsiges dom efter en materiel prøvelse, hvorved der gives medhold i registreringen af varemærket for alle de ansøgte varer.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Gruppo Norton Srl

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »Gruppo Norton S.r.l.« for varer i klasse 7 og 9 — EF-varemærkeansøgning nr. 10 169 753

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Victoriano Marín Nicolás

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det spanske varemærke »NORTON HISPANO« for varer i klasse 9

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afvisning af klagen

Søgsmålsgrunde: Til sidesættelse af artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 19. august 2013 — IOC-UK mod Rådet

(Sag T-428/13)

(2013/C 313/57)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Iranian Oil Company UK Ltd (IOC-UK) (London, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor J. Grayston og advokaterne P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta, M. Gambardella, D. Sellers og N. Pilkington)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse 2013/270/FUSP af 6. juni 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 156, s. 10) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 522/2013 af 6. juni 2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 156, s. 3) annulleres, for så vidt som de anfægtede retsakter omfatter sagsøgen.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har gjort syv anbringender gældende vedrørende tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift samt tilsidesættelse af traktaterne og af retsregler om deres gennemførelse: tilsidesættelse af retten til at blive hørt, utilstrækkelig begrundelse, tilsidesættelse af retten til forsvar, åbenbart fejlskøn, tilsidesættelse af det grundlæggende princip om proportionalitet, tilsidesættelse af det grundlæggende princip om ligebehandling og forbud mod forskelsbehandling samt tilsidesættelse af den grundlæggende ejendomsret.

Sagsøgeren finder, at Rådet har undladt at foretage en høring af selskabet, og at ingen modsatte hensyn kan berettiggende dette. Desuden har Rådet givet en utilstrækkelig begrundelse. Sagsøgerens anmodninger om at udvide begrundelsen og om aktindsigt er endnu ikke blevet besvaret bortset fra en kort skrivelse, der bekræftede modtagelsen. Rådet har ved disse undladelser tilsidesat retten til forsvar for sagsøgeren, som er blevet nægtet muligheden for effektivt at argumentere imod Rådets konklusioner, eftersom disse konklusioner er blevet forholdt sagsøgeren. Endvidere har Rådet ikke godtgjort, at indirekte kontrol af National Iranian Oil Company (NIOC) over sagsøgeren ville medføre en økonomisk fordel for den iranske stat, som ville være i modstrid med formålet med den anfægtede afgørelse og forordning. Hvad angår de grunde, der er blevet givet for at opføre sagsøgeren på listen, finder selskabet, at de enten er utilstrækkelige eller behæftet med et åbenbart fejlskøn. I det store hele beviser en sammenligning mellem formålene med opførelsesafgørelsen og den over for sagsøgeren praktiske virkning af denne afgørelse desuden, at afgørelsen er uforholdsmæssig. Endelig har Rådet tilsidesat den grundlæggende ejendomsret ved at træffe foranstaltninger, hvis forholdsmæssighed ikke kan fastslås.

Sag anlagt den 20. august 2013 — Petropars Iran m.fl. mod Rådet

(Sag T-433/13)

(2013/C 313/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Petropars Iran Co. (øen Kish, Iran), Petropars Oilfields Services Co. (øen Kish), Petropars Aria Kish Operation and Management Co. (Teheran, Iran) og Petropars Resources Engineering Kish Co. (Teheran) (ved solicitors S. Zaiwalla og P. Reddy, barrister R. Blakeley og solicitor Z. Burbeza)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Annullation af punkt 1-4 i bilag II.I.B. til afgørelse 2013/270 ⁽¹⁾ og punkt 1-4 i bilag II.I.B. til forordning nr. 522/2013 ⁽²⁾, og/eller
- det fastslås, at artikel 20, stk. 1, litra c), i afgørelse 2010/413 ⁽³⁾ og artikel 23, stk. 2, litra d), i forordning nr. 267/2012 ⁽⁴⁾ ikke finder anvendelse på sagsøgerne.
- Rådet tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger i forbindelse med den foreliggende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fem anbringender.

- 1) Med det første anbringende gøres gældende, at der ikke er hjemmel for optagelsen af sagsøgerne på listen ved Rådets afgørelse 2013/270/FUSP og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 522/2013, eftersom den begrundelse, der er givet for optagelsen af hver af sagsøgerne (»Datterselskab af enheden (...), der er optaget på listen«), ikke er et af kriterierne for optagelse på listen i Rådets forordning nr. 267/2012 eller Rådets afgørelse 2010/413/FUSP.
- 2) Med det andet anbringende gøres gældende, at optagelsen af sagsøgerne på listen er retsstridig, for så vidt som Rådet har angivet at handle i henhold til artikel 23, stk. 2, litra d), i forordning nr. 267/2012 eller artikel 20, stk. 1, litra c), i afgørelse 2010/413: fordi (1) de væsentlige kriterier for optagelse på listen i henhold til nævnte bestemmelser ikke er opfyldt i forhold til nogen af sagsøgerne, og/eller Rådet har foretaget et åbenbart urigtigt skøn ved afgørelsen af, hvorvidt kriterierne var opfyldt, og (2) Rådet har optaget sagsøgerne på listen på et grundlag, der ikke er tilstrækkeligt til at bevise, at kriterierne var opfyldt, og har dermed foretaget et (yderligere) åbenbart urigtigt skøn.
- 3) Med det tredje anbringende gøres gældende, at artikel 23, stk. 2, litra d), i forordning nr. 267/2012 og/eller artikel 20, stk. 1, litra c), i afgørelse 2010/413 er retsstridige, da de

strider mod proportionalitetsprincippet, for så vidt som de tillader optagelse af sagsøgerne på listen alene af den grund, at de er datterselskaber af enheder, der er optaget på listen (hvilke enheder for deres del er datterselskaber af på listen optagne enheder, der ikke er anklaget for nogen ulovligheder), hvorfor det skal fastslås, at disse bestemmelser ikke finder anvendelse på sagsøgerne.

- 4) Med det fjerde anbringende gøres gældende, at optagelsen af sagsøgerne på listen under alle omstændigheder tilsidesætter deres grundlæggende rettigheder og friheder i henhold til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder eller andre dele af EU-retten, herunder deres ret til at drive handel og virksomhed samt deres ejendomsret og/eller strider mod proportionalitetsprincippet. Optagelsen af sagsøgerne på listen udgør endvidere en overtrædelse af forsigtighedsprincippet og af principperne om miljøbeskyttelse og beskyttelse af menneskers sundhed og sikkerhed, da den sandsynligvis vil være til betydelig skade for almindelige iranske arbejdstageres sundhed og sikkerhed samt for miljøet.
- 5) Med det femte anbringende gøres gældende, at Rådet ved at vedtage Rådets afgørelse 2013/270/FUSP og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 522/2013, for så vidt som disse finder anvendelse på sagsøgerne, har tilsidesat formkravene om at (i) underrette den tredje og fjerde sagsøger individuelt om optagelsen af dem på listen, (ii) give samtlige sagsøgere en fyldestgørende og tilstrækkelig begrundelse og (iii) respektere sagsøgernes ret til forsvar og ret til effektiv domstolsbeskyttelse.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2013/270/FUSP af 6.6.2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 156, s. 10).

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 522/2013 af 6.6.2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 156, s. 3).

⁽³⁾ Rådets afgørelse af 26.7.2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23.3.2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1).

Sag anlagt den 26. august 2013 — Klaes mod KHIM — Klaes Kunststoffer (Klaes)

(Sag T-453/13)

(2013/C 313/59)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Horst Klaes GmbH & Co. KG (Bad Neuenahr-Ahrweiler, Tyskland) (ved advokat B. Dix)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Klaes Kunststoffe GmbH (Neuenrade, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 6. juni 2013 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1206/2012-1) annulleres og indsigelsen mod sagsøgerens EF-varemærkeansøgning (Nr. 9545096) afvises.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Horst Klaes GmbH & Co. KG

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Klaes« for varer i klasse 42 — EF-varemærkeansøgning nr. 9 545 096

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Klaes Kunststoffe GmbH

Det påberåbte varemærke eller tegn: Figurmærket i farven blå »Klaes« for tjenesteydelser i klasse 42

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009.

Sag anlagt den 23. august 2013 — Larrañaga Otaño mod KHIM (GRAPHENE)

(Sag T-458/13)

(2013/C 313/60)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Joseba Larrañaga Otaño (San Sebastian, Spanien) og Mikel Larrañaga Otaño (San Sebastian) (ved advokat F. Bueno Salamero)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgernes påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »GRAPHENE« for varer og tjenesteydelser i klasse 13, 23, 25 og 38 — EF-varemærkeansøgning nr. 10 895 258

Undersøgerens afgørelse: Afslag på registreringsansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 23. august 2013 — Larrañaga Otaño mod KHIM

(Sag T-459/13)

(2013/C 313/61)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Joseba Larrañaga Otaño (San Sebastian, Spanien) og Mikel Larrañaga Otaño (San Sebastian) (ved advokat F. Bueno Salamero)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgernes påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »GRAPHENE« for varer og tjenesteydelser i klasse 2, 6, 10 og 22 — EF-varemærkeansøgning nr. 10 892 446

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 28. august 2013 — Arrow Group og Arrow Generics mod Kommissionen

(Sag T-467/13)

(2013/C 313/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Arrow Group ApS (Roskilde, Danmark) og Arrow Generics Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved solicitors S. Kon, C. Firth og C. Humphe)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Annullation af artikel 1, 2 og 3 i Kommissionens afgørelse K(2013) 3803 endelig af 19. juni 2013 i sag COMP/39.226 — Lundbeck, for så vidt som disse bestemmelser vedrører Arrow
- subsidiært annullation af artikel 2 i Kommissionens afgørelse K(2013) 3803 endelig af 19. juni 2013 i sag COMP/39.226 — Lundbeck, for så vidt denne bestemmelse pålægger Arrow en bøde for de britiske og danske aftaler
- mere subsidiært annullation af artikel 2 i Kommissionens afgørelse K(2013) 3803 endelig af 19. juni 2013 i sag COMP/39.226 — Lundbeck, for så vidt denne bestemmelse pålægger Arrow en bøde for den danske aftale og tilsvarende nedsættelse af bøden
- mest subsidiært nedsættelse af den bøde, der er blevet pålagt i medfør af artikel 2 i Kommissionens afgørelse K(2013) 3803 endelig af 19. juni 2013 i sag COMP/39.226 — Lundbeck, og
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale Arrows omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført seks anbringender.

- 1) Med det første anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat væsentlige formforskrifter under den proces, der førte til vedtagelsen af afgørelsen, ved at undlade (i) at indlede en procedure og foretage sin undersøgelse inden for en rimelig tidsramme, (ii) at give rettidig og korrekt aktindsigt og (iii) at udarbejde en supplerende klagepunktsmeddelelse.
- 2) Med det andet anbringende gøres gældende, at Kommissionen ikke har ført et tilstrækkeligt bevis for, at Arrow og Lundbeck var potentielle konkurrenter, da de indgik hver af de to aftaler.
- 3) Med det tredje anbringende gøres gældende, at Kommissionen ikke har ført et tilstrækkeligt bevis for, at formålet med hver af aftalerne var at begrænse konkurrencen i strid med artikel 101 TEUF.
- 4) Med det fjerde anbringende gøres gældende, at Kommissionen ved at pålægge Arrow en bøde har tilsidesat proportionalitetsprincippet, det strafferetlige legalitetsprincip og retssikkerhedsprincippet.
- 5) Med det femte anbringende gøres subsidiært gældende, at Kommissionen har begået en fejl ved at betegne den britiske aftale og den danske aftale som en samlet og vedvarende overtrædelse af artikel 101 TEUF og tilsidesat artikel 25 i

forordning nr. 1/2003⁽¹⁾ ved at pålægge Arrow en bøde for den danske aftale efter udløbet af forældelsesfristen for pålæggelse af bøder.

- 6) Med det sjette anbringende gøres mere subsidiært gældende, at Kommissionen har begået en fejl ved beregningen af bødens størrelse ved at pålægge en bøde, der ikke står i forhold til grovheden af de påståede overtrædelser af artikel 101 TEUF.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82, EFT 2003 L 1, s. 1.

Sag anlagt den 9. september 2013 — MedSkin Solutions Dr. Suwelack mod KHIM — Cryo-Save (CryoSafe)

(Sag T-482/13)

(2013/C 313/63)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG (Billerbeck, Tyskland) (ved advokat A. Thünken.)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Cryo-Save AG (Pfäffikon, Schweiz)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 4. juli 2013 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1759/2012-4) annulleres og ændres således, at den af sagsøgeren for Harmoniseringskontoret indbragte klage anses for begrundet, og indsigelsen derfor forkastes.
- Subsidiært annulleres afgørelse truffet den 4. juli 2013 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 1759/2012-4) og sagen hjemvises til den ansvarlige undersøger ved Harmoniseringskontoret.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »CryoSafe« for varer og tjenesteydelser i klasse 5 og 40 — EF-varemærkeansøgning nr. 9 619 586

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Cryo-Save AG

Det påberåbte varemærke eller tegn: Ordmærket »CryoSave« for varer i klasse 10, 42 og 44

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 6. september 2013 — Navarra de Servicios y Tecnologías mod Kommissionen

(Sag T-487/13)

(2013/C 313/64)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Navarra de Servicios y Tecnologías SA (Pamplona, Spanien) ved advokat A. Andérez González)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den vedrører det sagsøgende selskab.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

- 1) Første anbringende om en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF.

— Det gøres herved gældende, at der ikke foreligger statsstøtte, idet der i det foreliggende tilfælde ikke er foretaget et statsligt indgreb ved overførsel af statslige midler, idet der ikke foreligger en fordel for de enheder, der udøver en økonomisk aktivitet, og idet der ikke foreligger konkurrenceforvridning og en trussel mod samhandlen mellem medlemsstaterne.

- 2) Andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 2, TEUF og af protokollen om offentlig radio- og tv-virksomhed i medlemsstaterne, der er knyttet som bilag til Amsterdamtraktaten af 2. oktober 1997.

— Det gøres herved gældende, at udformningen af tjensteydelserne af almindelig økonomisk interesse, med hensyn til hvis udformning, organisering og finansiering medlemsstaterne indrømmes et vidt skøn, er lovlig.

— Det gøres endvidere gældende, at det sagsøgende selskab ikke har opnået en fordelagtig konkurrencemæssig position.

— Det gøres desuden gældende, at kriterierne i *Altmark*-dommen er opfyldt i det foreliggende tilfælde, idet der foreligger en klar definition og udtrykkelig overdragelse af public service-forpligtelser, og der er foretaget en detaljeret og objektiv økonomisk opgørelse, som ikke overstiger de omkostninger, der er forårsaget af udøvelsen af public service-forpligtelserne.

- 3) Tredje anbringende om en tilsidesættelse af artikel 103, stk. 3, litra c), TEUF, idet der i det foreliggende tilfælde foreligger et formål af almen interesse, til hvis opfyldelse den anfægtede foranstaltning er egnet og forholdsmæssig, og som ikke forårsager unødvendige fordrejninger på markedet.

- 4) Fjerde anbringende, hvorefter der er sket magtfordrejning mellem genstanden for den anfægtede afgørelse og det endelige formål forfulgt hermed, ligesom der foreligger åbenbar uforholdsmæssighed mellem det teoretiske formål, som forfølges med afgørelsen, og følgerne af dens anvendelse, som har vist sig at være i strid med den almene interesse og til fordel for forretningsmæssige og økonomiske interesser for en eller flere konkrete økonomiske aktører.

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 19. september 2013 — Gheysens mod Rådet

(Sag F-83/08) ⁽¹⁾

(Personalesag — kontraktansatte til varetagelse af hjælpefunktioner — ansættelsesvilkår — ansættelsesgruppe — overensstemmelse mellem opgavetyper og ansættelsesgrupper — ansættelsens varighed)

(2013/C 313/65)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Johan Gheysens (Malines, Belgien) (først ved advokaterne S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og É. Marchal, derefter ved advokaterne S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal og D. Abreu Caldas)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved M. Bauer og K. Zieleśkiewicz, derefter ved M. Bauer og J. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets afgørelse om fastsættelse af sagsøgerens ansættelsesvilkår, for så vidt som sagsøgerens kontraktperiode herved begrænses til to år, og han indplaceres i ansættelsesgruppe III, lønklasse 11, løntrin 1, samt påstand om, at artikel 88 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte er ulovlig, fordi den kun tillader flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter for en samlet periode på 3 år.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Unions afgørelse om ansættelse af Johan Gheysens annulleres, for så vidt som det heri fastsættes, at han indplaceres i ansættelsesgruppe III.
- 2) I øvrigt frifindes Rådet for Den Europæiske Union.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler tre fjerdedele af Johan Gheysens omkostninger.

4) Johan Gheysens bærer en fjerdedel af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 313 af 6.12.2008, s. 59.

Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) af 19. september 2013 — Marcuccio mod Kommissionen

(Sag F-31/13)

(Personalesag — procesreglementets artikel 34, stk. 1 og 6 — stævning indgivet pr. fax inden for søgsmålsfristen forlænget med afstandsfristen på ti dage — stævning indgivet pr. post inden for de efterfølgende ti dage — ingen lighed mellem den ene og den anden — sagen for sent anlagt)

(2013/C 313/66)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagens genstand

Påstand om annullation af afslaget på sagsøgerens ansøgning om betaling af erstatning for det tab, han angiveligt har lidt i anledning af og efter hans omplacering fra Kommissionens delegation i Luanda til Kommissionens hovedkontor i Bruxelles.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Luigi Marcuccio bærer sine egne omkostninger.

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 313/57	Sag T-428/13: Sag anlagt den 19. august 2013 — IOC-UK mod Rådet	30
2013/C 313/58	Sag T-433/13: Sag anlagt den 20. august 2013 — Petropars Iran m.fl. mod Rådet	31
2013/C 313/59	Sag T-453/13: Sag anlagt den 26. august 2013 — Klaes mod KHIM — Klaes Kunststoffer (Klaes) ...	31
2013/C 313/60	Sag T-458/13: Sag anlagt den 23. august 2013 — Larrañaga Otaño mod KHIM (GRAPHENE)	32
2013/C 313/61	Sag T-459/13: Sag anlagt den 23. august 2013 — Larrañaga Otaño mod KHIM	32
2013/C 313/62	Sag T-467/13: Sag anlagt den 28. august 2013 — Arrow Group og Arrow Generics mod Kommissionen	32
2013/C 313/63	Sag T-482/13: Sag anlagt den 9. september 2013 — MedSkin Solutions Dr. Suwelack mod KHIM — Cryo-Save (CryoSafe)	33
2013/C 313/64	Sag T-487/13: Sag anlagt den 6. september 2013 — Navarra de Servicios y Tecnologías mod Kommissionen	34

Retten for EU-Personalesager

2013/C 313/65	Sag F-83/08: Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 19. september 2013 — Gheysens mod Rådet (Personalesag — kontraktansatte til varetagelse af hjælpefunktioner — ansættelsesvilkår — ansættelsesgruppe — overensstemmelse mellem opgavetyper og ansættelsesgrupper — ansættelsens varighed)	35
2013/C 313/66	Sag F-31/13: Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) af 19. september 2013 — Marcuccio mod Kommissionen (Personalesag — procesreglementets artikel 34, stk. 1 og 6 — stævning indgivet pr. fax inden for søgsmålsfristen forlænget med afstandsfristen på ti dage — stævning indgivet pr. post inden for de efterfølgende ti dage — ingen lighed mellem den ene og den anden — sagen for sent anlagt)	35

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsfor skrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA